

NY DRAMATIK PÅ AARHUS TEATER
Dramatikeruddannelsens Midtvejsprojekt

AFTRYK

Morten Dahl Lützhøft
Alexandra Moltke Johansen
Magnus Iuel Berg
Zara Lea Palmquist
Jeanette Munzert
Amalie Olesen

at
AARHUS TEATER

DU MÅ IKKE SLÅ IHJEL	
Af Morten Dahl Lützhøft	6
AF DEN GODE VILJE	
Af Jeanette Munzert	20
BØLGER	
Af Magnus Iuel Berg	34
SOLDAT	
Af Amalie Olesen	54
UDSIGT UDEN UDGANGE	
Af Zara Lea Palmquist	64
DENNE VERDENS GUDER	
Af Alexandra Moltke Johansen	80

Isenesættelse

Jacob Schjødt

Scenografi

Karin Gille

Medvirkende

Nanna Bøttcher

Julie Buch-Hansen

Kim Veisgaard

Bue Wandahl

Alvin Olid Bursøe

Indtryk og aftryk

— Dramatikeruddannelsens Midtvejsprojekt

Vi bærer alle rundt på oplevelser og minder, der har sat et særligt aftryk i vores bevidsthed. Det kan være en personlig oplevelse, en historisk begivenhed eller billede, der har sat et uudsletteligt aftryk i vores hukommelse. Dette program rummer en samling korte dramatiske tekster, som seks studerende fra Dramatikeruddannelsen har skrevet på baggrund af begivenheder og oplevelser, der har sat et aftryk i deres personlige forfatterskab. Opgaven er stillet af Aarhus Teater, der har været med til at præge Dramatikeruddannelsens midtvejsprojekter siden uddannelsens begyndelse. Den oprindelige arbejdstitel var det engelske ord "impact", som på dansk kan dække over både "aftryk" og "indtryk", dvs. et anslagspunkt, indtryk, noget, som har uheldig eller ligefrem skadelig indvirkning på noget andet, fx. i form af et sammenstød mellem mennesker eller verdener.

Med denne arbejdstitel har teatret skabt en kunstnerisk ramme, hvor seks selvstændige teaterstykker i kortformat kan opføres i en samlet forestilling. Teksterne er blevet til på baggrund af en kunstnerisk proces, hvor dramatikerne har været i tæt dialog med fem skuespillere fra Aarhus Teaters ensemble og instruktøren Jacob Schjødt og scenografen Karin Gille. I arbejdet med teksterne har dramatikerne været konfronteret med den korte enakters særlige udfordringer. Med tyve minutters scenetid til deres rådighed må dramatikerne spidsformulere form og indhold i en fortættet dramatisk situation. I arbejdet med teksterne blev det tydeligt, at de seks dramatikere havde meget forskellige tilgange til temaet, og at de betjente sig af meget forskellige formsprog. Alligevel var der én ting, som gik igen på tværs af alle teksterne, nemlig et særligt fokus på en skelsættende begivenhed, hvor en eller flere verdener støder sammen. Det kan være rejsen, hvor man møder en anden og hidtil ukendt side af verden. Den personlige erfaring af overgangen fra et stadie i livet til et andet. Eller en højaktuel politisk begivenhed, hvor samfundet viser sig fra en ny og uventet side. Som læser eller publikum vil man derfor opleve seks meget forskellige tekster, som beskriver, hvordan mennesker reagerer, når der sker noget nyt og uventet i deres liv.

I "Aftryk" debutterer Dramatikeruddannelsens seks studerende med deres midtvejsprojekt på Aarhus Teater. Det er første gang, de møder publikum i en samlet produktion, som vil være med til at forme deres dramatiske virke. De seks studerende, Amalie Olesen, Jeanette Munzert, Morten Dahl Lützhøft, Magnus Luel Berg, Zara Lea Palmquist og Alexandra Moltke Johansen, tilhører en ny generation af forfattere, der insisterer på, at dramatikerens har en særlig rolle i udviklingen af scenekunsten og i den samfundsmæssige debat.

Det særlige ved en kunstnerisk uddannelse som Dramatikeruddannelsen er, at det er et kunstnerisk frirum, hvor uprøvede talenter (efter at de er udvalgt i skarp konkurrence med andre kandidater) opnår det privilegium, at de får tid og rum til at forfølge deres kunstneriske ambitioner under kyndig og inspirerende vejledning. Vi forsøger hele tiden at skabe en ramme, som støtter den enkelte elevs udvikling og behov, men lægger også stor vægt på den kritiske dialog, som kun kan opstå på et hold, hvor man konstant konfronteres med andre stemmer og synspunkter. På Dramatikeruddannelsen kommer de studerendes tekster igennem mange gennemskrivninger, de bliver afprøvet og diskuteret af mange forskellige mennesker. Og vi ved af erfaring, at det er en vigtig læring for de studerende – som hjælper med at styrke deres kunstneriske afgørelseskraft. Når det gælder om at udvikle ny dramatik at fremme kvalitet og innovation i scenekunsten eller at finde en stemme til den danske dramatik i en stadig mere globaliseret verden, stilles der imidlertid store krav til den færdiguddannede dramatikers færdigheder og kompetencer. Konkurrencen er benhård. Og selv om der generelt spilles meget ny dansk dramatik i disse år, er det kunstneriske frirum altid begrænset af de økonomiske rammer og produktionsvilkår, som teatrene har til rådighed. Midtvejsprojektet på Aarhus Teater har en helt særlig status, idet projektet er enestående i dets ambition og betydning for talentudviklingen i dansk teater. Samarbejdet mellem uddannelse og teater har været med til at styrke talentudviklingen i den nye danske dramatik, og vi er stolte af at kunne løfte sløret for nogle af de stemmer, som vil forme scenekunsten i de kommende år.

A dark, moody photograph of a stage. In the upper part, four bright spotlights are visible against a black background. The floor is made of light-colored wooden planks. On the left side, the back and legs of a simple wooden chair are visible. The overall atmosphere is somber and dramatic.

Du må ikke slå ihjel

Morten Dahl Lützhøft

LAURA, 24
MIKKEL, 25

Et rum. Intet sted. Og alle steder. Man kan ikke komme væk. Eller, det kunne man godt, hvis man rejste sig og gik ud. Men det gør man ikke. Det er sådan et sted.

Enlig pære i loftet. Fornemmelsen af en allestedsnærværende fare eller trussel. Som en urskov eller havets dyb, man drages mod, men holder sig på afstand af.

DEL I

(Forår. En park med udsigt over en sø. LAURA sidder på en bænk. Tom dåseøl ved hendes side. Hun lytter til Simons allersidste besked på sin telefonsvarer. MIKKEL kommer ind, han ser Laura)

MIKKEL Laura?

LAURA Mikkkel?

MIKKEL Det havde jeg ikke regnet med. (pause)
Hvad laver du her?

LAURA (rejser sig) Jeg var egentlig på vej til at gå.

MIKKEL Nå, ja, altså, hvis du har noget, du skal nå, så//

LAURA Jeg vil bare gerne hjem.

MIKKEL Har du ikke lyst til/ Vi kan/ Vi kan sidde lidt her, hvis du har lyst?

LAURA Jeg fryser faktisk.

MIKKEL Du må gerne låne min jakke. (MIKKEL får øje på øldåsen)

LAURA Den stod her, da jeg kom. Mikkkel, jeg fryser virkelig meget.

MIKKEL Hé! (rækker jakken til hende)
Jeg har ikke set dig i/ Hvad er det? 5 år?

LAURA Det føles som længere. (ved at gå)
Hvor er du på vej hen?

MIKKEL Til bussen. Min bil er gået i stykker.

LAURA Din bil?

MIKKEL Ja, jeg har min egen firmabil nu. Jeg pudser vinduer.

LAURA Okay.

MIKKEL Jeg kan sagtens komme og ordne dine også. Altså, bare som en gave.

LAURA Ja.

MIKKEL Hvor bor du nu?

LAURA Det er ikke så godt for tiden.

MIKKEL Er der noget galt?

LAURA Nej. Nej, ikke sådan rigtigt. Hvilken bus skal du med?

MIKKEL 2'eren. Er du sikker på, der ikke er noget galt?

LAURA Mikkkel, det er ikke fordi... Det er ikke fordi, det ikke er rart at se dig, vel, men... Jeg tror, jeg er lidt... overvældet. Bum! Så stod du lige der. (pause) Du skal ikke fortælle nogen, du har set mig.

MIKKEL Hvad mener du?

LAURA Vil du ikke nok bare... De behøver ikke vide det.

MIKKEL De er da ligeglade.

LAURA For min skyld, Mikkkel. Vil du ikke nok? Jeg tror, jeg bliver nødt til at... Jeg har 100 grunde til ikke at blive her. (rækker jakken tilbage)

MIKKEL Laura, kom nu. Vi har da altid kunnet/ Er du slet ikke glad for at se mig?

LAURA (pause) Det ved jeg ikke.

MIKKEL Der er noget galt.

LAURA Nej, der er ikke.

MIKKEL Laura, hvad sker der? Er det Simon?

LAURA Simon?

MIKKEL Ja, jeg mener... Er du ikke sammen med en eller anden Simon? Ja, det var Simon, ikke? Behandler han dig dårligt?

LAURA Dårligt?

MIKKEL Laura, der er noget galt, det kan jeg da mærke på dig. Jeg tænkte bare, at det kunne være, Simon ikke var//

LAURA Vil du ikke godt stoppe nu?

MIKKEL Gør han dig ikke lykkelig?

LAURA Mikkkel, vær sød at stoppe.

MIKKEL Jeg spørger jo bare om//

LAURA Du ved det jo godt, gør du ikke?

MIKKEL Ved hvad?

LAURA Du ved jo godt, hvad der er sket.

MIKKEL Nej!

LAURA Jo, du gør.

MIKKEL Nej, Laura, det gør jeg virkelig/ Hvad er der galt? Er han gået fra dig?

LAURA Mikkkel, vil du ikke nok/ Du skal ikke lyve for mig.

MIKKEL Laura, helt ærligt, jeg aner det ikke. Undskyld. Det var ikke meningen, at/ Du skal ikke snakke om det, hvis du ikke har lyst.

LAURA Han er død. Han døde i en skiulykke. Ved du ikke det?

MIKKEL Det vidste jeg ikke. Hvornår er det sket?

LAURA For 4 måneder siden.

Værsgo. Så har vi snakket om det. Nu vil jeg gerne hjem. *(begynder at gå)*

MIKKEL Laura, bliv her! *(prøver at få fat på hende)*

LAURA Du skal ikke//

(MIKKEL omfavner hende, knuger hende ind til sig. Hun overgiver sig.)

LAURA Jeg kan ikke sove om natten.

MIKKEL Er der noget, jeg kan gøre?

LAURA Så sidder jeg bare og stirrer ud af vinduet. Håber han kommer hjem.

MIKKEL Laura, jeg er her.

LAURA Eller også så drikker jeg.

(MIKKEL lægger sin jakke om hende)

LAURA Tak.

(De sætter sig. MIKKEL holder om LAURA)

LAURA Nogle gange, så får jeg den tanke, at det er min straf. Det ved jeg jo godt, det ikke er. Det ved jeg jo godt. Og så/ Så/ Det ligger jo i baghovedet, Mikkkel. Jeg har aldrig hørt andet.

Nogle gange, så/ Nogle gange, føles det som om alting går galt omkring mig – på grund af mig. Og at dét er min straf. Og så kravler de der tanker rundt inde i mig. De er som... efeu, der klæber sig til mine blodårer, mine sener og – en eller anden dag, så vil de nå mit hjerte. Så dør jeg forhåbentligt selv.

MIKKEL Det skal nok gå.

LAURA Men jeg ved det jo godt. Jeg ved godt, det ikke er min straf.

(pause)

MIKKEL Vil du høre, hvad jeg tror?

Laura? Vil du høre, hvad jeg tror?

LAURA Jeg ved godt, hvad du tror.

MIKKEL Jeg tror//

LAURA Jeg ved godt, hvad du tror!

MIKKEL Måske er det din straf. Men jeg tror, du nok skal klare det.

LAURA Hvad?

MIKKEL Måske/ Måske er det derfor, jeg...

LAURA Hvad prøver du at sige?

MIKKEL Fordi... Sammen kan vi/ Hvis nu jeg kan hjælpe dig, så kan du, sammen med mig, måske komme tilbage til Sandheden.

LAURA Jeg har været der, og... Det er ikke nogen sandhed.

MIKKEL Men vi er jo bekymrede for dig.

LAURA Mikkkel, hør dig selv. Du er ikke en meter bedre end de andre. Hvordan tror du, I kan hjælpe mig? Skal jeg bare/ Skal jeg bare slå op på side 64 eller 38 eller 476 og læse et eller andet lort, som en eller anden... indavlet amerikaner har udråbt som Sandheden, og så bliver alting meget bedre? Ved du hvad, Mikkkel? Jeg har det bedre. Og det er ikke fordi, Gud holder hånden over mig.

MIKKEL Jeg kan bare ikke lide at se dig sådan her. Jeg skal nok passe på dig.

LAURA Det var pænt af dig.

Julie Buch-Hansen
Alvin Olid Bursøe

MIKKEL Du kender mig. Du ved, der er intet, jeg hellere vil end at passe på dig resten af mit liv.

LAURA Så vær min ven, Mikkel.

(lang pause)

MIKKEL Kan du huske, hvordan vi legede i dine forældres have? Vi byggede den der hytte til dig i det gamle egetræ.

LAURA Det var et blommetræ.

MIKKEL Ja! Og så/ Så legede vi, at du var...

LAURA Rapunzel.

MIKKEL Det er rigtigt. Og jeg var ridderen, der skulle klatre op til dig i tårnet.

LAURA Jeg har klippet håret siden.

MIKKEL Det gør ikke noget. Jeg vil stadig gerne klatre op til dig.

DEL II

(En jazzbar – høj livemusik. LAURA og MIKKEL står ved et bord)

LAURA Jeg elsker den sang.

MIKKEL Hvordan kan du kende forskel?

LAURA Det er "Bye bye blackbird".

MIKKEL Det er jo bare trommer og klaver det hele. De kunne godt slibe det her bord. Prøv at se lakken.

LAURA Det er meningen, det skal se sådan ud.

MIKKEL Så forstår jeg ikke meningen. Kan vi ikke/ Jeg har brug for lidt luft.

LAURA Kan du ikke lide det?

MIKKEL Jo, jeg vil bare hellere... Vi kunne gå ned langs åen.

LAURA Jeg vil gerne have, vi bliver her. Skal du ikke have et eller andet?

MIKKEL Jeg har ikke lyst til noget. Aj, prøv at se væggene.

LAURA Mikkel, hvad er der galt?

MIKKEL Der er ikke noget galt. Jeg kan bare ikke lide at være her.

LAURA Kan du ikke?

MIKKEL Hvad er det, der betyder så meget for dig her?

LAURA Tiden.

MIKKEL Tiden?

LAURA Det minder mig om... Prøv at se det for dig: De røde vægge. Lamperne og det gyldne lys. Det er som noget fra en film. *(Drillende)* En mand, mystisk og maskulin, står i baren. Netop som saxofonen begynder sin solo, ser han en unge kvinde iført sort blonderkjole og høje hæle træde ind. Han fortrylles. Kan du ikke mærke det, Mikkel?

MIKKEL Jeg føler mig snavset.

LAURA Vil du ikke prøve... *(tager hans hånd)* Vil du ikke blive her?

MIKKEL Jeg vil gerne være sammen med dig, men...

LAURA Men hvad?

MIKKEL Det her er ikke et sted for os.

LAURA Os? Hvad mener du?

MIKKEL Laura, det er/ Det er nogle mærkelige mennesker, der er her. Det er et... ondt sted.

LAURA Mikkel, det er en jazzbar; der er musik og... Det er hyggeligt. Det er ikke et ondt sted.

MIKKEL Det er som om, de alle sammen kigger på os.

(LAURA betragter ham et øjeblik, forsøger sig så med et kys, MIKKEL bryder det)

LAURA Hvad er der?

MIKKEL Er du klar over, hvor forfærdeligt det er, at der er en kvinde/ En kvinde, man holder af, og jeg kan ikke vise hende frem, fordi hun hører til... en anden verden. De snakker altid om, hvad der sker, hvis vi tager del i/ Tager del i det her! Se dig om. Det er vulgært.

LAURA Er det?

MIKKEL Laura, efter dét, der skete i nat, vil jeg ikke risikere, at jeg aldrig kan være rigtigt sammen med dig.

LAURA Franskmændene har et udtryk... L'esprit de l'escalier. Der er ikke noget/ Der er ikke noget godt ord for det på dansk. Men det er den følelse, man har, når man... "Det var dét, jeg skulle have gjort" eller "Hvorfor gjorde jeg det ikke" -følelsen.

MIKKEL Var det det? Kysset?

LAURA Det ved jeg ikke. Jeg ville bare ikke... Jeg ville bare ikke komme hjem i aften, og ikke vide om... *(pause)*
Prøv at lytte. Nu spiller bassen solo, og så bagefter spiller klaveret igen.

MIKKEL Hvordan ved du det?

LAURA Sådan er det altid. Lyt.

(De står lidt. LAURA begynder at nynne med på verset)

LAURA Vil du ikke holde om mig?

(MIKKEL stiller sig bag LAURA og holder om hende)

MIKKEL Hvad laver ham der?

LAURA Det er fordi det er jam-aften, så kan man bare gå derop. Han vil spille trompet. Jeg var deroppe og synge engang.

MIKKEL Var du det? Hvorfor?

LAURA Fordi jeg havde lyst.

MIKKEL Gik du bare derop?

LAURA Ja?

(Pause)

MIKKEL Var det sammen med Simon?

LAURA Det er lige meget. *(bryder omfavnelsen)*

MIKKEL Hvad er der?

LAURA Ikke noget. Jeg vil gerne hjem.

MIKKEL Laura, er der noget galt?

LAURA Jeg ved ikke, hvad jeg tænkte på.

MIKKEL Vent nu. Sagde jeg noget forkert?

LAURA Nej.

(MIKKEL forsøger sig med et kys, LAURA bryder det)

MIKKEL Var det dårligt?

LAURA Nej, det dur bare ikke. Jeg går nu, Mikkel. Hav det//

MIKKEL Laura, vent! Kom her. Jeg beder dem spille et eller andet, du kan lide!

LAURA Undskyld.

DEL III

(Lauras lejlighed. Sporadisk rod. LAURA lytter til beskeden fra Simon på sin telefon. MIKKEL banker på)

MIKKEL Hej, Laura.

LAURA Mikkel? Hvad laver du her?

MIKKEL Jeg har brug for at tale med dig. Jeg har tænkt meget over det, du sagde.

LAURA Hvad for noget?

MIKKEL Det der franske.

(LAURA griner kort)

MIKKEL Må jeg komme ind?

LAURA Her roder altså virkelig meget.

MIKKEL Det kan umuligt være værre end hjemme hos mig.

LAURA Jeg rydder lige lidt op så.

(LAURA rydder op, MIKKEL træder ind. Tavshed længe)

MIKKEL Jeg var forbi dine forældre. De har fældet træet. Blommetræet. For at bygge en carport. Altså ikke af træet, men... Carporten skal være dér, hvor træet stod. Jeg ved ikke, hvad de skulle bruge træet til.

LAURA Har du været hos dem?

MIKKEL Det er længe siden.

LAURA Mikkel, hvad vil du?

MIKKEL Må jeg ikke sidde her lidt? Har du ikke en kop kaffe eller noget? Jeg lover, det er kun 5 minutter. Bare en hurtig kop.

LAURA Jeg er ked af det, men jeg har faktisk ikke noget. Du kan få et glas vand.

MIKKEL (*sætter sig. Lang pause*) Jeg har sovet på min sofa i en uge.

LAURA På din sofa? Hvorfor?

MIKKEL Jeg kan ikke holde ud at ligge i min seng.

LAURA Mikkell, jeg er virkelig ked af det, der skete.

MIKKEL Det er hele pointen; det er jeg ikke!

LAURA Det var ikke meningen, at jeg ville...

MIKKEL Ville hvad?

LAURA Jeg vidste jo godt, det ikke var noget for dig.

MIKKEL Laura, jeg kan ikke miste dig nu.

LAURA Miste mig?

MIKKEL Laura, jeg har... (*pause*)

Min lejlighed føles så tom, når du ikke er der.

LAURA Mikkell, det var én nat.

MIKKEL Én nat? Laura, det var meget mere end det.

Har du slet ikke tænkt på mig?

LAURA Jeg gik over stregen. Jeg er ked af, at du//

MIKKEL Du skal ikke undskyldte, men vil du ikke nok/ Jeg vil gerne vide, om du har tænkt på mig?

LAURA Og hvis jeg ikke har?

MIKKEL Har du ikke det?

LAURA (*pause*) Jo. (*pause*) Mikkell, jeg kan ikke være sammen med dig. Hver eneste gang jeg tænker på den nat, så tænker jeg, at jeg gør nogen fortræd. Jeg kan ikke lade være at se Simon for mig. Han sidder dér, i den stol.

(*peger hvor Mikkell sidder*)

Han sidder og græder, og det kan jeg ikke gøre mod ham.

MIKKEL Men Simon er død.

LAURA Ikke for mig.

MIKKEL Hvad hvis du var sammen med mig?

LAURA Du er min ven, Mikkel.

MIKKEL Måske kunne du komme til at//

LAURA Jeg elsker Simon.

MIKKEL Simon er død! Simon er død, Laura! Du har mig.

LAURA Nej! Jeg har ikke noget. Jeg har en besked på min telefonsvarer, og det er dét, jeg har. *(beat)* Jeg tror, du bliver nødt til at gå.

MIKKEL Men jeg kan ikke gå.

LAURA Det skal du. Vil du ikke nok?

MIKKEL Du må ikke tvinge mig til det. Det kan jeg ikke. Laura, jeg//

LAURA Jeg beder dig.

MIKKEL Det må du ikke gøre. Hvor skal jeg//

LAURA Jeg er ked af det.

MIKKEL Laura, der er noget, jeg//

LAURA Mikkel!

(MIKKEL prøver at kysse LAURA)

LAURA Mikkel, stop!

MIKKEL Hvis jeg går nu, så vil du tænke: "Det var dét! Det var dét, jeg skulle have sagt."

LAURA Farvel, Mikkel.

(pause)

MIKKEL Jeg er ikke længere en del af det.

LAURA Hvad?

MIKKEL Jeg har brudt med dem. *(pause)* Jeg har brudt med dem! *(pause)* Hvis dét, at jeg var en af dem, betød, at jeg ikke kunne være sammen med dig, så tænkte jeg, at... Det var det værd. *(pause)* Så ville vi i det mindste have hinanden.

LAURA Nej? Nej, det passer ikke! Du lyver.

MIKKEL Det gør jeg ikke.

(lang pause)

LAURA Du skal gå nu. Du skal gå nu! Du skal gå nu! (*holder døren åben*)
Du skal gå nu!

MIKKEL Hvorfor? Hvorfor, Laura?

LAURA Jeg elsker dig ikke.

MIKKEL Jeg kan ikke leve uden dig.

LAURA Jeg elsker dig ikke.

(*Lang pause. Så "kaster" Mikkelt sig over Laura og griber hendes mobiltelefon*)

LAURA Mikkelt, hvad er det, du gør?

MIKKEL Hvis det er fordi, Simon stadig//

LAURA Mikkelt, stop – giv mig telefonen. (*det gør han ikke*)
Det er ikke fordi Simon//

MIKKEL Hvis nu jeg sletter//

LAURA Mikkelt, du sletter ikke noget. Giv mig min telefon.

(*Mikkelt giver den ikke fra sig, Laura griber efter telefonen. Det ender med at Mikkelt bevidst kaster telefonen ind i væggen, så den smadrer*)

MIKKEL Sådan. Værsgo.

(*LAURA stirrer på MIKKEL*)

MIKKEL Laura, jeg ved godt, hvad du//

LAURA Mikkelt, hold din kæft.

MIKKEL Men nu har jeg//

LAURA Stop. Skrid med dig. Jeg vil aldrig se dig igen.

MIKKEL Men...

LAURA (*skriger*) Skrid!

(*Lang pause. MIKKEL går*)

(*Black out*)

Alvin Olid Bursøe

Du må ikke slå ihjel

Bue Wandahl
Julie Buch-Hansen
Nanna Bøttcher

Af den gode vilje

Jeanette Munzert

MAGDE (Kvinde mellem 30 og 40, dansker)

ÆLDRE MAND (Kor + Afghansk barn + Røde Kors medarbejder 1 (RK1)
+ Afghansk mand (A M))

YNGRE MAND (Kor + Syrisk barn + Anklager (A) + Syrisk mand (SYM))

ÆLDRE MAND (Kor + Somalisk barn + Somalisk mand (SM) + Forsvarer (A))

ÆLDRE KVINDE (Kor + Sudansk barn + Røde Kors medarbejder 2 (RK2)
+ Sudansk kvinde (SK))

MAGDE

Jeg er ankommet... Faktisk kan man påstå, at bygningen er smuk, når man sådan ser på konstruktionen!... Men de ligner børn uden fremtid, som de står der bag gitteret, med deres sultne frihedshungrende blikke der følger mig skridt for skridt. Det gør mig ingenting. Jeg finder bare mit venligste smil frem og spørger: Kære børn, jeg leder efter nogle voksne der bestemmer her på stedet?

(PAUSE - Børnene stirrer på hende)

Men så ser de bare på mig. På sådan en underlig måde... Måske gør jeg dem bange? Måske ved de ikke om de må svare mig? Måske er jeg den eneste dosis attraktion, som kommer forbi det her sted?... Men så opdager jeg til min lettelse skiltet med røde og sorte bogstaver:

KOR Welcome to Red Cross Camp! Please go to the information!

MAGDE Hvor finder jeg informationen?... The information? Please, tell me where the office is? *(Børnene stirrer på hende)*

I really need to find it?! Please, help me... I don't have much time and I/

(Lyset skifter. En person går ud af flokken og bliver til den somaliske mand)

SM Hvorfor generer du børnene?

MAGDE Mig? Nej, jamen det gør jeg da heller ikke, jeg ville bare/

SM Du skal ikke være her!

MAGDE Jamen jeg har hørt hvad der er sket og jeg.. Jeg vil gerne forstå hvorfor.. Hvorfor mennesker kan gøre sådan noget?!

SM Se dig omkring, det her er ikke et cirkus, hvor man kan komme og gå... Det er en holdeplads for mennesker der har mistet alt, det er hvad det er!

MAGDE Jamen det er vigtigt at jeg er her! Det er vigtigt, at jeg får svar på mine spørgsmål!

SM Og hvilke svar tror du er her, som ikke findes andre steder?

MAGDE Det ved jeg ikke endnu.. Men jeg er sikker på, at hvis jeg bare finder den information, så skal jeg nok finde ud af det!

SM Den har vi alle ledt efter i uger nu. Nogle måneder, år. Andre et helt liv.

MAGDE Hvad mener du?... Der må da være noget personale her på stedet, nogle danskere der arbejder her? Hvor kan jeg finde dem?

SM *(Irriteret)* Waxa aan raadineyno sidee baan helnaa, hadeysan jirin dad na caawiya?

MAGDE Dit sprog er meget smukt og jeg ville ønske jeg kunne forstå dig, men/

(Han begynder at gå tættere på Magde. Han er vred og bruger store armbevægelser når han taler)

SM *(Vredt)* Hadey run kaa tahay in aad dooneysid in aad i fahamtid, horey baad i fahmi laheyd...

MAGDE Undskyld, men du bliver altså nødt til at tale dansk, hvis vi skal kunne tale sammen?!

SM Dadkaaga u sheeg, in ay meeshaas ka buuxaan dad daaley.. U sheeg in uu jiro nin waayeel ah oo sugaayaa xukunkiisa, laakiin ninkaasi ma oga ilaa mudada ay ku qaadan doonto sugidaas.

MAGDE Jeg ved ikke hvad du vil mig.. Jeg har bare brug for at få svar på de ting jeg ikke kan forstå! Der må da være nogen der kan hjælpe mig!?

SM Ilaa aha in aad fahmi kartid, waayo aduunka aad ku nooshahay waa mid amni leh, marka maxaa su'aalaha keenay?

(To personer går ud af flokken og bliver til Røde Kors medarbejdere)

RK1 Undskyld, men hvad foregår der her?

MAGDE Åh, endelig... Arbejder I her? Der var et skilt, men jeg vidste ikke hvor jeg skulle gå hen og/

RK1 Følg med! Det er ikke sikkert at være herude.

(De begynder at gå, Magde prøver at følge med)

MAGDE Kan de... Kan de finde på at gøre noget? Altså dem... der bor her?

RK2 Alle gør altid noget.

RK1 Andre gør noget, som slet ikke er til at forstå!

RK2 Og nu efter det der er sket/

RK1 Så er der ikke noget der er sikkert

RK2 Ikke nu!

RK1 Ikke længere..

(De går ind på et meget lille kontor med store bunker papirer. Magde prøver energisk at stille sine spørgsmål, men RK1 og RK2 er travlt optaget af deres procedurer)

MAGDE (Lettet) Jamen det er netop derfor jeg er her! Jeg vil gerne vide noget om hændelsen... Jeg samler informationer ser I, men jeg forstår ikke... Handler det, der er sket, om race eller stoffer eller grupperinger inde for murerne?

Er det her mennesker, der er indstillet til at få asyl eller har de fået afslag? Ved man, hvem der gjorde det?

(RK2 rækker hende en seddel)

RK2 Vi må bede dig om at udfylde denne seddel!

MAGDEMen.. Men hvorfor det?

RK1 Det skal alle der kommer hertil! Bare dine personlige oplysninger...

RK 2 Navn-

RK1 Alder-

RK2 Køn-

RK1 Nationalitet-

RK2 Humør!

MAGDE Humør?

RK2 Ja det er mest for en god ordens skyld... Psykisk traume er ikke ualmindeligt sådan et sted her.

RK1 Hvis du er voldeligt anlagt, er det rart for os at kunne observere dine adfærdsmønstre.

RK2 Samt terroristiske tilbøjeligheder, i så fald sæt flueben, dér!

RK1 Spørg hvis der er noget du ikke forstår, værsgo'! (*Rækker hende en kuglepen*)

MAGDE Jeg tror altså I har misforstået noget, jeg er her fordi jeg skal vide noget om knivstikkeriet. Jeg vil gerne forstå, hvorfor beboerne lader deres vrede gå ud over hinanden?

(RK1 river papiret ud af hænderne på Magde. RK1 og RK2 begynder at kropsvisitere hende)

RK 2 Er du bange?

MAGDE Bange? Nej, jeg/

RK1 Du virker utryk over at være her!

MAGDE (Usikker) Jo... Jo altså/

RK1 De fleste er bange lige når de kommer hertil, alting er så anderledes, ik'?

RK2 Det ligner ikke rigtig det du kommer fra?!

MAGDE Nej øhm.../

RK1 Det tar' tid

RK2 Det tar' tid!

MAGDE Det jeg bare prøver at forstå er, hvordan de mennesker kan gøre sådan noget mod hinanden?!

RK1 13.895!

MAGDE Hvad?

RK1 Ja du har nummer 13.895. Du skal sørge for at have dit kort på dig hele tiden. (*Rækker hende et lille kort*)

RK2 Smil! (*Tager et fotografi af Magde*)

MAGDE (Forvirret) Jamen... jeg skal jo ikke være her! Jeg er her bare for at forstå/

RK2 Og så skal jeg låne din finger! (*Tager Magdes fingeraftryk*)

MAGDE Er alt det her virkelig nødvendigt!

RK1 Alt er nødvendigt, til det ikke er nødvendigt mere! (*Lægger et stetoskop på hendes bryst*) Host!

Julie Buch-Hansen
Nanna Bøttcher

(Magde hoster. De begynder at klæde hende af og giver hende nyt tøj på)

MAGDE Hvad skal jeg? Hvorfor giver I mig det her på?

RK2 Det er jo dit nye tøj!

MAGDE Men, men hvorfor?

RK2 Det får alle udleveret når de kommer hertil! Skriv under her!
(Giver hende et stykke papir)

MAGDE Men?!

(RK1 lægger en kæmpe stak papirer i Magdes arme)

RK1 Værsgo' læs!

MAGDE Hvad er det her?

RK1 Informationer...

MAGDE Okay..?! Jeg-jeg havde nu håbet på, at jeg kunne få lov til at spørge i stedet?

RK1 Alle vil altid spørge om ting, hele tiden spørge for at finde svar!

RK2 Men vi beklager, alle er desværre afskåret fra at vide noget om de beslutninger man træffer om deres videre skæbne.

RK1 Altså indtil beslutningen er truffet!

RK2 Korrekt!

MAGDE Jeg tror altså I har misforstået mig! Jeg er her kun for at få finde ud af noget om knivstikkeriet!

RK2 Alle tror, at deres sag er den vigtigste!

RK1 Du må vente ligesom alle andre!

RK2 Tålmodighed!

RK1 Det tar' tid...

RK2 Det tar' tid!

(Røde Kors medarbejderne går. Lysskift med spot på Magde og de store bunker papirer. De fire karakterer stiller sig bag hende og et ur begynder at tikke højlydt)

MAGDE Jamen hvor lang tid? Hallo? Hvor længe skal jeg vente? Hallo?

(Hun begynder at se i papirerne) Hvad er det her? Jeg forstår ikke hvad jeg skal med det her?... Okay... Okay rolig nu! Godt. *(Begynder at skrive)* Navn, Magde. Køn, kvinde. Alder, 35. Nationalitet... Dansk... Dansk... Godt! Godt, jeg skriver bare: Jeg er et frit menneske og jeg ønsker blot at forstå, hvorfor der er blevet begået et mord! Ja!

(Forsvarer og Anklager stiller sig på hver sin side af Magde, de taler tempo- fyldt hen over hovedet på hende)

F Der er absolut intet bevis for, at min klient befandt sig på gerningsstedet da mordet skete!

MAGDE Hva'?

A Dog må det lægges til grund, at der intet bevis er fremsat for, at din klient har befundet sig et andet sted. Synes det ikke en anelse mistænkeligt, at hun har udvist så stærkt et behov for at fremstå uforstående over for netop denne hændelse?

F Min klient har blot givet udtryk for en manglende forståelse af situationen og dens omfang! -Et typisk tegn på uskyld!

A Eller et typisk tegn på bevidst at dække over sin skyld, vil jeg mene!

MAGDE Undskyld men hvad foregår der?

(F og A lægger en hånd på Magdes mund)

F OG A Hush!-

F Min klient har på intet tidspunkt udvist voldelig eller aggressiv adfærd. Og på baggrund af anklagens vægtighed har min klient krav på at forklare, hvor hun befandt sig på gerningstidspunktet og herved bevise sin uskyld.

A I så fald vil jeg foreslå, at vi på nuværende tidspunkt fortsætter med en mundtlig afhøring af indstævnte.

MAGDE Jeg vil altså gerne have, at I forklarer mig hvad der foregår?!

(F og A lægger en hånd på Magdes mund)

F OG A Hush!-

A Hvor befandt du dig da mordet skete?

MAGDE Hva'?!

F Svar blot på spørgsmålet!

MAGDE Hvad mener I? Jeg var udenfor... I mit land!

A Din klient har ikke noget land, før hun bliver godkendt?

MAGDE Godkendt?

F Alle her skal godkendes først!

MAGDE Jeg skal da ikke/

A Er der noget du vil erklære?

MAGDE Erklære?

A Skjuler du noget?

MAGDE Nej! Jeg?!/

F Fortæl os blot hvorfor du er her?!

MAGDE Jeg er fordi jeg skal/

A Hvad er du flygtet fra?

MAGDE Jeg flygter ikke fra noget!

F Alle her er flygtet fra noget!

MAGDE (*Ophidset*) Men jeg er jo ikke ligesom!... (*Behersker sig*) Jeg er jo ikke en af dem! Det er jeg altså ikke?... Alt det her er en stor misforståelse!... Jeg skulle aldrig være kommet, det kan jeg godt se nu... Jeg troede bare at... Jeg tror, det er bedst, hvis jeg går nu!

A Det kan du ikke!

MAGDE Jamen hvorfor ikke?!

F OG A Du må vente ligesom alle andre!

MAGDE Jeg har da ret til at gå, I kan ikke holde mig her! Jeg er et frit menneske! Jeg behøver ikke at være her! Jeg behøver ikke at vente på noget som helst! (*A og F trækker sig bagud. Magde begynder panisk at rode i de store bunker af papirer foran sig*) Jeg skal bare... Jeg skal bare finde nogle svar. Nogle informationer! Så skal I nok, så skal I nok indse, at I har taget fejl af mig... Jeg hører ikke til her!

A M (*Desperat*) De sige hele tide vi må vent!

S K (*Bange*) Why can't we get out from here?

MAGDE Nej... Nej vent... Okay... okay...

SYM (*Aggressiv*) We will gerne blive in Denmark!

MAGDE (*Roder igen i papirerne*) Nej jeg kan ikke... Jeg kan ikke forstå jer...

A M Afghanistan, not safe/ for us!

S M (*Vred*) Waaxaan u nool nahay sidii/ qayawaan xero ku jira, oo aan laheyn jihooyin.

S K (*Grædefærdig*) My boys.. They will take/ my boys and..

SYM We been waiting here, meget meget lang tid!

MAGDE TI STILLE! Jeg kan ikke høre mere på jeres historier!

(De følgende replikker bliver sagt oven i og forskudt af hinanden og vokser til en kakofoni af stemmer. Undervejs griber asylansøgerne fat i Magde, som bliver mere og mere presset)

SYM (*Aggressiv*) Hvorfor jeg ikke høre nogen ting? I told you, I want to stay in Denmark! Don't you understand? Vi hele tiden gør alt... How long we wait here? We go to... Samtale. All the time! You don't care? Du ligeglad med os? (Osv.)

A M (*Panisk, desperat*) Nobody tell us anything! We don't know! We bare vente her. Three... Tre år nu, jeg har vent. Vent, vent, vent... Afghanistan. Not safe for me! Jeg ikke vil hjem! Please help me! They will kill me there! (Osv.)

S M (*Vred*) Waxaad i leedihiin waxaan rabnaa in aan ku caawino, laakiinse weli meeshaa xabsi shimbireed baan ku jirnaa... Cuntada saf ayaan u galnaa, markaan rabno in aan qof la hadalnona saf baan u galnaa. Natiijadu maxay kula tahay in ay noqon doonto? (Osv.)

S K (*Bange, grædefærdig*) Back in Sudan, gigant problem! For me. Children... My children. Begyndt at snakke gut dansk og... Ikke go back in Sudan. Please help me. We been waiting here, meget meget lang tid. Not send us back. No! No! Please... My boys... They will take my boys! (Osv.)

(Magde begynder at tale indover stemmerne, som fortsætter i ring)

MAGDE (*Desperat, vred*) Giv slip på mig! Ti stille! Jeg kan ikke hjælpe jer!... Jeg kan ikke hjælpe jer siger jeg!... Jeg ved ikke om jeg skal tro på jeres historier! Hold op med at fortælle mig alt det... Jeg er ikke ligesom jer... Jeg bor ikke her... Jeg er et frit menneske. Jeg skal ikke vente på, at nogen giver mig ret til at være i mit eget land! Og jeg skal ikke... *(Magde hidser sig op)* Det er mit land derude og... I kan ikke bare komme her og forvente, at vi har plads til jer... Er I overhovedet ligesom os? Hvad er det I vil her, hva'?! Jeg ved ikke, hvad det er I vil i vores land? Vi har også vores problemer! Jeg har også mine problemer og jeg... Jeg kan ikke tage mig af jer!

Vi er ikke ligesom jer!!! (Magde stikker S M ned med en brevåbner fra en af papirbunkerne. Han falder sammen – Alt stopper)

(Lysskift, spot på Magde)

MAGDE (Afmægtig) Jeg står foran bygning 68. Knivdrabet har efterladt en stor blodpøl og en flok beboere står samlet med sænkede blikke... Andre skriger.... Der er nogen der har forsøgt at dække blodsporene til... Der er den her lugt. Hele tiden den her lugt! (Pause) Jeg har ikke mere at spørge om... Jeg vil ikke spørge om mere nu!

Note: Oversættelse af det somaliske:

- 1 Vi leder alle efter noget, men hvor skal vi finde det, når der ikke er nogle der vil hjælpe os?
- 2 Hvis du ønskede at forstå mig, så gjorde du det allerede...
- 3 Fortæl dit folk, at dette sted er fyldt med trætte mennesker! Fortæl dem, at der sidder en gammel mand og venter på sin dom, men han ved ikke hvor længe han kan vente!
- 4 Du vil ikke kunne forstå det, for i din verden er der altid trygt, så hvorfor kommer du her og stiller spørgsmål?
- 5 I siger I vil hjælpe os, men vi lever i et skide fugebur her... Vi står i kø når vi skal spise og vi står i kø når vi skal snakke med nogen. Hvad tror du selv der vil komme ud af det?

Bue Wandahl
Kim Veisgaard
Nanna Bøttcher

Bølger

Magnus Iuel Berg

DRENG (D) – 9 år gammel.

MOR (M) – sidst i 30'erne.

3 FORTÆLLERE (1, 2 OG 3) – uden alder og i stand til at overraskes af deres egen fortælling.

“Kan en sommerfugls vingeslag i Brasilien starte en tornado i Texas?”

– Edward Lorenz

Drengen alene - fortællerne nærmer sig langsomt.

2 Man må ikke stirre på solen.

3 Der var en gang en mand, som lå og tog solbad og han stirrede på solen.

1 Han stirrede lige ind i den

3 Og selvom han havde solbriller på

1 Og selvom han ikke stirrede længe

2 Så var han blind da han rejste sig.

1 Man skal stirre ved siden af solen, så bliver øjnene ikke blinde.

3 Men det ved han godt

2 Drengen

3 Så han stirrer tæt ved siden af den enorme brintsky

1 Der brænder derude, med 15 millioner graders varme

3 Og han forestiller sig de bitte små fotoner.

2 I tusindvis af år suser de rundt derinde

1 For til sidst at slippe fri og blive sendt af sted ud i universet, med 300'000 kilometer i sekundet.

2 8 minutter og 20 sekunder tager det, fra de forlader solens overflade, til de splatter ud på hånden.

3 Eller ud på husene, ude på vejen

1 Eller ud på køleren, ude på bilen og bliver reflekteret tilbage op i øjnene.

D Vidste du at alt hvad vi kan se er lys?

M Hvad siger du?

D At alt hvad vores øjne ser, bare er lys der bliver reflekteret?

M Ja det vidste jeg godt.

D Vidste du så også at alle atomer i universet er lige gamle?

M Nej?

D Lige siden universet blev skabt, har der været de samme atomer og alle atomer inde i dig og mig er de samme som den gang.

M Er det rigtigt?

D Ja.

M Det vidste jeg ikke.

D Ok, men vidste du så, at hvis alle bakterierne i en ost bevægede sig i samme retning, så ville den kunne bevæge sig otte centimeter om dagen?

3 Mor griner.

M Det passer ikke.

D Det passer.

1 Han kan godt lide når mor griner.

M Ad hvor ulækkert.

D Så hvis du lagde en ost 8 centimeter fra din mund, inden du lagde dig til at sove, så ville du vågne op til ostemad.

M Hvem har fortalt dig det?

D Ikke nogen.

3 En flue summer ved drengens øre.

Drengen vifter den væk.

D Jonas har fået en mobiltelefon.

M Har han det?

D Ja.

M Hvor er han heldig.

D Og man kan gå på nettet og spille spil på den.

3 Fluen sætter sig på drengens knæ.

M Kan den også ringe?

D Ja da.

M Hvor smart.

2 Han gør klar til at smække den.

D Hvornår må jeg få en?

M Ja hvornår er det nu du må det?

D Far siger når jeg fylder ti.

M Så må det være når du fylder ti.

3 Han tæller månederne.

D Fire måneder og 22 dage.

Han smækker fluen.

2 Han fik den

1 Men den flyver væk, da han flytter hånden igen.

3 Han åbner vinduet.

M Du skal ikke åbne vinduet.

D Hvad?

M Du lukker fluer ind.

D Nej, jeg lukker den ud.

M Du lukker kulden ud. Klimaen dur ikke når du åbner vinduet.

D Det hedder aircondition.

M Hvad?

D Det hedder aircondition.

M Skat, luk nu det vindue.

D Ja, ja.

1 Udenfor skubbes svingninger gennem luften.

2 Svingninger som sniger sig ind igennem det åbne vindue.

- 1 Svingninger som vibrerer hans trommehinder.
- 3 Han lukker øjnene og lytter:
- 1 Vind.
- 3 Træer.
- 1 Cykel.
- 2 Svup.
- 3 Det giver et lille sug i øret, da vinduet lukker.
- 2 Mor finder mobilen frem.
- D Du må ikke læse beskeder i bilen.
- M Nej, nej.
- D Du må ikke læse beskeder i bilen, mor, det siger du selv.
- M Vi holder for rødt.
- 2 På en anden vej
- 3 Et andet sted
- 2 Misser en bil sin afkørsel.
- 1 Chaufføren træder på bremsen, forvirret.
- 3 Bilen bagved ligger for tæt bagved og må undvige mod venstre.
- 1 Bilen bag ved bilen bagved kører stærkere end den må og når ikke at undvige.
- 2 De hamrer sammen med et klask.
- D Mor du må ikke, det er farligt - læg den nu væk. Mor?
- 1 Men mor svarer ikke.
- 3 Hun sidder der bare.
- 2 Det skifter til grønt.
- D Mor, hvad er der?
- 2 En bil begynder at dytte.
- D Mor?!

1 Mor kigger op.
3 Hun har tårer i øjnene.
D Hvad sker der?
2 Hun snøfter og kører ind til siden.
D Hvad er der i vejen?
M Undskyld skat. Bliv her, jeg skal lige – bliv her.
3 Hun åbner selen.
D Hvad skal du – hvor skal du hen?
M Bliv i bilen, skat, jeg er lige nødt til at ringe.
1 Hun stiger ud.
D Jamen?
M Bliv i bilen, ok?
3 Hun smækker døren.
D Mor?
2 Hun går fra ham.
D Mor?!
1 Han åbner selen og kigger efter hende.
3 Hun skynder sig over i parken, på den anden side af vejen.
2 Hun er vred, han kan se det på hendes skuldre.
1 Hun taler i telefon
3 Men han kan ikke høre hvad hun siger
1 Han tør ikke åbne vinduet.
3 Biler suser forbi.
2 Hun råber nu
3 Hun er rød i hovedet.
1 Hun sætter sig ned i græsset.
3 Græder hun?

1 Ovre fra en af haverne kommer en stor hund pludselig løbende.
Den hopper op ad mor mens den gør.

2 Hun prøver at skubbe den væk

1 Men den bliver ved.

3 Han må gøre noget.

1 Han åbner døren

2 SE DIG DOG FOR, FOR HELVEDE!

3 En cyklist må nødbremse.

2 Sig mig, hvad fanden tænker du på knægt?!

D Undskyld.

2 Du skal sgu da se dig for!

D Undskyld.

3 Cyklisten maser sig forbi ham.

2 Idiot!

3 Der kommer flere cyklister bagfra

2 De ringer med klokkerne.

3 Drengen smækker døren og skynder sig ud foran bilen.

1 På den anden side af vejen har hunden bidt sig fast i mors arm.

2 Han kan høre hendes stemme:

M Vent lidt – skrid. Skrid nu, for helvede. Du må ikke lægge på – nej, du må ikke. SKRID NU FOR HELVEDE!

3 Han prøver at kalde på hende.

D MOR?!

2 Bilerne suser forbi.

1 Hunden vælter mor ned i græsset.

3 Hun taber telefonen.

M SKRID!

1 Drengen lukker øjnene og løber over vejen.

3 En bil bremses

2 En anden dytter.

D KAN DU SÅ KOMME VÆK – VÆK MED DIG!

1 Hunden kigger hurtigt op og løber så sin vej.

3 Drengen ryster.

2 Mor famler efter mobilen.

M Hallo? Hallo, er du der? Hallo?

D Mor, er du ok?

Hun smider telefonen.

M RØVHUL!

Hun græder.

2 Han kigger på hende.

3 Han rækker hånden ud, men

1 Han tør ikke røre ved hende.

D Er du ok, mor?

M Jeg sagde du skulle blive i bilen, gjorde jeg ikke? Hvorfor blev du ikke i bilen?

D Jamen

Hun rusker ham.

M Hvorfor gør du aldrig som jeg siger?!

D Undskyld.

M Nej, du skal ikke undskylde.

Hun krammer ham.

M Undskyld, skat. Det er mig der undskylder. Undskyld jeg råbte af dig – du reddede mig fra den – lortehund.

D Du bander.

M Ja, undskyld.

3 Hun gemmer ansigtet ind til hans bryst.

2 Han ved ikke hvad han skal gøre

1 Han har kun set mor græde, når hun så film.

3 Han lægger hånden på toppen af hendes hoved.

D Hvad er der i vejen?

M Der er ikke noget – jeg er bare fjollet, skat. Du skal ikke – jeg skal bare lige.

D Hvorfor er du så ked af det?

M Det er jeg heller ikke. Jeg var lidt ked af det, men jeg er god igen nu.

D Er du?

M Ja.

D Ok.

2 Hun kigger på ham og tørrer sig under øjnene.

1 Hun smiler til ham og snøfter.

M Jeg gjorde dig vist rigtig bange der, gjorde jeg ikke?

D Jo, en lille smule.

M Det er jeg virkelig ked af.

D Det gør ikke noget.

3 Hun ær ham på kinden.

1 Han lukker øjnene.

M Se lige på mig. Skat – det er vigtigt du ikke siger det her til nogen. Forstår du det?

D Hvad for noget?

M At jeg blev så ked af det. Vil du ikke love mig, at du ikke siger det til nogen?

D Hvorfor ikke?

M Fordi jeg er god igen nu, så er der ikke nogen der behøver at vide noget om det, vel?

D Nej, nej.

M Så er det vores lille hemmelighed, ikke?

D Hvorfor skal det være hemmeligt?

M Fordi jeg ikke vil have far skal vide det, ok? Jeg ville bare blive ked af det igen, hvis far fik det at vide.

D Jamen hvorfor skal far ikke vide det?

M Fordi, skat

3 råber fra udkanten af scenen.

3 HEY?!

2 Hundens ejer kommer løbende fra haven.

3 Hey, er I ok?! For pokker da også, er I ok?

1 Han har badekåbe og sandaler på.

2 Han stopper lidt fra dem og tager sig til siden.

1 Mor kigger efter ham, kigger så på drengen og rejser sig.

M Lov mig, du ikke siger noget.

3 Hold da kæft.

2 Manden er helt forpustet.

3 Hold da kæft, mand, jeg hørte ham gå henne fra haven – I er ikke kommet noget til, vel?

1 Mor børster græs væk fra knæene og griner.

M Nej, nej - vi er helt ok.

3 Gud ske lov – han gør altså ikke noget, han er jo bare en hvalp, men han kan godt være lidt vild, altså – for helvede, den dumme køter.

D Mor, hvorfor ikke?

M Bare rolig, der skete ikke noget – den ville bare lege.

3 Jeg har lukket den ind i huset nu.

M Det er ok.

D Mor?

3 Den plejer altså ikke at gøre noget.

M Vi er helt ok.

3 Den plejer bare at kunne løbe rundt her ude og – ja, det er jo bare en hvalp, så.

D Mor, sig det nu.

M Vent lidt, skat –vi er helt ok.

3 Er du sikker?

M Ja.

3 Kors hvor blev jeg forskrækket – jeg kom ud og så, at I sad der i græsset – og det kunne han jo aldrig finde på, men jeg tænkte sgu at – nej, jeg tør slet ikke tænke på det.

D Hvorfor skal far ikke vide det?

M Hvad siger du skat?

D Hvorfor skal jeg holde det hemmeligt for far?

M Det taler vi om hende i bilen, ikke?

D Nej, jeg forstår det ikke.

M Skat!

D Svar mig!

Han griber fat i mors arm.

1 Drengens stemme giver ekko

2 Fuglene holder op med at synge

1 Og en tung sky glider for solen.

3 Jeg forstyrrer vist.

M Ja, det gør du vist lidt.

D Vi har ikke hemmeligheder i vores familie!

M Så er det godt, stop!

D Nej, jeg vil ikke!

3 Jeg lader jer bare være igen, så.

M Ja, tak, gider du?

3 Undskyld.

1 Manden vender sig om for at gå

2 Han lukker badekåben tæt omkring sig.

Bue Wandahl
Kim Veisgaard
Julie Buch-Hansen
Alvin Olid Bursøe

1 En kold vind blæser håret væk fra mors ansigt.

2 Drengen stirrer hende ind i øjnene.

D Vi har ikke hemmeligheder.

M Nej, skat, men det her er noget andet.

D Hvorfor?

M Fordi!

D Fordi hvad?

M Fordi jeg siger det!

D Hvorfor er du sur på mig?

M Jeg er ikke sur på dig!

D Du råber af mig.

M Skat, prøv at høre – det er ikke alting du behøver forstå. Du behøver ikke forstå det hele. Lige nu er det bare vigtigt, at det her er vores hemmelighed, ok?

D Nej.

M For helvede, gør nu bare som jeg siger!

D Du skal sige hvorfor.

M Hvorfor?

D Fordi!

M Der er ting som børn ikke skal vide.

D Så siger jeg det til far.

M Vær nu sød.

D Nej, jeg siger det til far.

M Skat, vær nu sød.

D Sig det så!

M Onkel Claudio og jeg – nej, for helvede, skat.

D SIG DET!

M Ok. Ok. Du ved hvordan onkel Claudio og jeg er rigtig gode venner, ikke?

D Jo.

M Her på det seneste er vi blevet mere end bare gode venner, vi er blevet rigtig, rigtig gode venner og jeg – jeg er blevet forelsket i ham. Og han er blevet forelsket i mig. Og vi har haft det så dejligt sammen, at han lovede mig, at han ville forlade sin familie, for at være sammen med mig, men det vil han ikke alligevel – det var det han sagde til mig nu. Og det er derfor jeg er så ked af det, fordi jeg troede han ville have mig, men det vil han ikke. Han vil ikke have mig.

1 Langt borte

2 I det Indiske Ocean

3 Skubber en tektonisk plade sig ind under en anden med et smæld.

1 En flænge sprækkes 1600 kilometer gennem havbunden

2 Vandstanden falder med 15 meter på under et sekund

3 Og en gigantisk bølge ruller mod kysten.

D Ville du så også forlade far og mig?

M Hvad? Nej. Nej, lille skat, det må du ikke tro. Jeg ville aldrig forlade dig. Forstår du? Det ville jeg aldrig gøre, jeg elsker dig højere end noget andet.

D Hvad så med far?

M Jeg elsker også din far.

D Ville du forlade ham?

M Nej, eller det har været svært med din far og jeg, men jeg vil ikke forlade ham. Jeg troede at jeg måske – nej, jeg vil ikke forlade nogen af jer, men hvis han får det her at vide, så vil han til gengæld nok forlade mig. Forstår du det? Hvis du siger det her til far, så går han fra mig. Derfor er det virkelig, virkelig vigtigt, at det her er vores hemmelighed. Forstår du?

3 Hun holder fast i ham.

M Lov mig, at du ikke siger noget.

2 Hun holder fast i ham med begge hænder.

M Lover du?

D Ok.

M Tak, skat. Tusind tak. Må jeg se dig – er du ok?

D Ja.

M Er du sikker?

D Nej.

M Kom her.

2 Hun holder fast i ham

1 Men han er stiv mellem hendes arme.

M Jeg skulle ikke have sagt det. Jeg skulle slet ikke have sagt noget – det må du virkelig undskylde. Lad os komme hjem. Vi tager hjem og så laver vi lidt the og ser lidt fjernsyn, ikke? Bare dig og mig. Skal vi måske stoppe hos bageren og købe lidt kage på vejen? En af de store med chokolade?

D Jeg har ikke lyst til kage.

M Nej. Nej, selvfølgelig ikke. Men du vil gerne – jeg mener, du er ikke sur på mig, vel? Nej, undskyld, det må du gerne være, du må gerne være sur på mig. Lad os tage hjem.

2 Han vender sig og går mod bilen.

1 Hun kigger lidt og følger så efter.

3 Han stopper ved vejen.

1 Hun tager hans hånd, men han trækker den til sig.

M Skat, du forstår godt –

D Jeg forstår det godt, mor.

2 Hun kigger på ham, mens han ser sig for.

1 Først til venstre.

3 Så til højre.

1 Så til venstre igen.

2 Gad vide hvad han tænker på?

3 Parallelle linjer.

1 Han kan ikke beslutte sig for, hvad der er sørgeligst – de parallelle linjer, der har så meget til fælles, men aldrig mødes, eller alle de andre linjer, der kun mødes én gang og derefter glider væk fra hinanden for altid.

3 De sætter sig ind i bilen.

2 Mor vipper spejlet ned og tørrer mascaraen væk fra under øjnene.

M Vidste du, at alt hvad vi ser faktisk er fortid? Når vi kigger på noget, så er det allerede sket – fordi lyset, du ved, lyset ikke bevæger sig hurtigere end det gør. Så hvis en rummand stod på en planet, der var 65 millioner lysår væk, og kiggede på jorden, så ville han se dinosaurer og ikke mennesker. Vidste du det?

D Ja.

M Nå. Nå, men kan du så ikke fortælle mig noget spændende, som jeg ikke ved?

D Nej.

3 Han kigger op på himlen.

2 Solen bryder igennem de tunge skyer.

1 Han kunne godt fortælle hende, at hvis rummanden skulle kunne se dinosaurer på jorden, skulle linsen i hans kikkert være mindst 32 lysår bred, på grund af fotonernes spredning.

3 Men han har ikke lyst til at sige noget – ikke længere.

M Er du helt sikker?

2 Han stirrer ind i solen.

D Ja.

Nanna Bøttcher
Julie Buch-Hansen
Kim Veisgaard

Soldat

Amalie Munkgaard Olesen

EMMA, 12
ULRIKKE, 9
KAY, 11
SOLDAT

(Et stille rum i en forladt bygning, der er halvvejs på sin lange rejse mod det endelige forfald. Der er mørkt. Mange steder kommer malingen af. Hist og her en enkelt kvadratmeter, hvor alt næsten er intakt. Væggen er lyserød og falmer. Et par møbler står som de altid har stået, bortset fra et. De andre står tunge på gulvet, som om de insisterer på stadig at gøre stuen hyggelig. Der er to døre. Den ene er placeret til venstre og er lukket. Den anden, midt på bagvæggen er blå og står på klem. Ved siden af den blå et vindue. Gardinet er revet itu, et stykke sidder fast i døren. Vinduet er forseglet udefra med en træplade, bortset fra øverst i højre hjørne; lidt blegt eftermiddagslys kommer ind. Ruderne er intakte. Den lukkede dør går op. Tre børn kommer ind. Pigerne er klædt i ens kjoler. Drengen, som kommer sidst ind, ser sig om).

KAY Jeg tror man bliver syg, hvis man gør det.

ULRIKKE Jeg kastet op.

EMMA Det' fordi du har astma. Man ka' ik' bli' syg, det ka' man ik'.

ULRIKKE Jeg kastet op lige dér.

KAY Ad.

EMMA Jeg har saft med med solbær og en lommelygte.

KAY Hva' ska' vi med lommelygten?

EMMA Og så har jeg os' en pakke ty'gummi til bagefter.

KAY Med hva' for en smag?

EMMA Tutti frutti. Du må få hele pakken.

KAY *(Hentyder til det der skal spises).* Hvordan smager det?

EMMA Ligesom bacon.

(ULRIKKE griner).

ULRIKKE Og så kilder det!

KAY Ad.

EMMA Ka' du ikke li' og blive kildet?

(EMMA begynder at kilde KAY. ULRIKKE hjælper til. KAY griner hysterisk, de andre griner med).

KAY *(Grinende)*. Stop, stop! Jeg mener det, la' være, la' være.

ULRIKKE Sådan der er det. Og så bare indeni ens mund.

KAY Det vil jeg ikke.

EMMA Du bli'r en dårlig soldat.

KAY Jeg vil ik' være en soldat.

EMMA Alle små drenge vil da være soldater.

ULRIKKE *(Griner)*. Han vil ik' være en soldat, han vil bare være en kylling.

KAY Jeg har bare ik' lyst.

EMMA Hvor meget skal du ha' Kay Kylling?

KAY Hvad?

EMMA Hvor mange penge? For at gøre det?

ULRIKKE Gi' ham ti tusinde!

EMMA Ti tusinde? Skal jeg gi' ham ti tusinde? Okay, la' mig se.

(EMMA tager tykke pengebundter op af tasken. ULRIKKE begynder at hoppe op og ned af begejstring).

ULRIKE Penge, penge, penge!

KAY Hold op...

EMMA *(Tæller bundterne)*. Seks tusinde, syv tusinde, otte tusinde, ni tusinde, ti tusinde. Værsgo!

KAY De gælder ik' de penge.

EMMA Nej ik' nu, men når inflammationen vender...

KAY Den vender ik'. I har kun fået de penge, fordi de ik' gælder mere.

EMMA Vil du ha' pengene eller hvad Kay Kylling?

KAY La' være med at kalde mig det.

EMMA Kalde dig hvad? Jeg sagde ik' noget.

Nanna Bøttcher
Kim Veisgaard
Julie Buch-Hansen

ULRIKKE Kyllingetissemand!

KAY Ulrikke, hold kæft!

EMMA Ja, Ulrikke, hold din kæft. Kyllinger har ik' tisse-mænd.

EMMA Hva' vil du så ha'?

KAY Ikke noget. Jeg vil hjem.

EMMA Du må slå Ulrikke i maven, hvis du gør det.

(ULRIKKE stikker maven frem mod KAY og lukker øjnene).

EMMA Tre gange.

KAY Det vil jeg ikke.

EMMA Kom nu, soldat.

ULRIKKE Bare slå, Kay.

KAY Nej.

EMMA Kom nu, Kay. Slå hende.

(KAY tøver, så dasker han forsigtigt til ULRIKKEs mave. ULRIKKE begynder at grine, KAY griner med).

EMMA I' så kedelige. Jeg skrider. *(Skal til at gå).*

ULRIKKE Jeg går med, Emma, vent. *(Går med).*

(EMMA åbner den dør de er kommet ind ad. KAY er på vej med dem. EMMA spærrer døren).

EMMA Ulrikke, tag tasken.

(ULRIKKE går over og samler pengene sammen og lægger dem i tasken. Imens:)

KAY Ska' vi gå hjem?

EMMA Du ska' ik' med. Du må blive her, lille Kay.

KAY Må jeg ik' nok komme med?

EMMA Nej det må du i hvert fald ik'.

KAY Jeg går med. Du kan ik' stoppe mig, hvis jeg bare går med.

EMMA Jeg låser døren. Døren den kan godt låses. Ulrikke, lad saftet og ty'gummiet blive til Kay.

ULRIKKE Okay.

(ULRIKKE tager saften og tyggegummiets op af tasken. Hun lader det stå på gulvet, KAY ser det. Så tager hun tasken med pengene, den er tung, og går over mod EMMA).

EMMA Farvel farvel, Kay.

(EMMA smækker døren. Lyden af en lås. KAY tager i døren. Den er låst. Han hamrer på den).

KAY Hallo? Luk op, luk op! Er I der?

(KAY lytter til døren. Pludselig kommer der en lyd fra rummet ved siden af. KAY ser derover, så vender han sig og hamrer videre, hårdere på døren).

KAY Emma! Emma, er du der? Luk op!

(Intet svar).

KAY Emma! Ulrikke! Er I der? Hallo? Vil I ik' åbne?

(Intet svar).

Jeg skal nok! Jeg skal nok gøre det!

(Døren bliver åbnet. EMMA og ULRIKKE kommer ind).

EMMA Vi tager en lille én uden hår eller noget som helst.

ULRIKKE Deres kløer og næb er også blødere, fordi de ik' er voksne.

KAY Og skal jeg så tygge?

EMMA Ulrikke tyggede på sin, men så' man os for dum.

(KAY griner).

ULRIKKE Den smagte faktisk godt!

EMMA Som om!

(EMMA og KAY griner).

ULRIKKE Det gjorde den! Den smagte af bacon.

EMMA Den smagte af tis.

(KAY griner).

ULRIKKE Nej det gjorde den ik'.

EMMA Jeg slugte bare min, uden og tygge og så drak saft bagefter.

Julie Buch-Hansen
Nanna Bøttcher

ULRIKKE Det var fordi min var en stær og din var mindre. Din var en svale.

EMMA Det har ik' noget med at det var en stær at gøre, Ulrikke. Men vi kan godt prøve at finde en svaleunge til dig, hvis det' det du helst vil ha'.

KAY Okay.

EMMA Men du må se hva' der er derinde.

KAY Hvorinde?

EMMA *(Peger på en dør, der står på klem. Der er mørkt bag den).* Derinde.

KAY Der vil jeg ik' ind.

EMMA Jamen det er der, hvor de er. Rederne hænger i loftet.

KAY Jeg går ik' derind.

ULRIKKE Er du mørkeræd?

KAY Nej, jeg vil bare ik' derind.

ULRIKKE Hvordan vil du så få fat på en?

EMMA Det er en del af det. At finde den og du har jo lommelygten.

(Rækker lommelygten frem mod KAY, tænder den og lyser ham i ansigtet).

EMMA Der er ik' farligt, Kay. Jeg ved du ka'. Du' jo en mand, ik'?

(Pause).

EMMA Er du ik'?

(KAY tager lommelygten. Han vender tøvende om for at gå derind).

ULRIKKE Du tager den med herud, ik'? Så vi kan se dig spise den.

KAY Ja ja, det ska' jeg nok.

(KAY går ind i rummet. ULRIKKE begynder at hoppe op og ned af begejstring, forsøgsvist lydløst. EMMA står og ser ind i rummet).

EMMA Shh...

ULRIKKE Ka' du se ham, Emma?

EMMA Ja. Det tror jeg.

ULRIKKE Jeg håber han finder en. Tror du stadig de er der? Jeg håber de ik' er fløjet.

EMMA Selvfølgelig er de der. Men de er nok større nu.

ULRIKKE Hvor store tror du de er, Emma?

(Intet svar. EMMA ser ind i rummet).

ULRIKKE Hvor store er de, Emma?

EMMA Hans hals er større end vores. Han er jo en dreng. Han kan sagtens klare en lidt større fugl.

ULRIKKE Tror du de har hår på? Fuglene. Tror du?

EMMA Hva' fanden?

ULRIKKE Ka' du se ham?

EMMA Nej lyset fra lommelygten er væk.

ULRIKKE Er det?

EMMA *(Højt)* Kay! *(Intet svar. Højere)* KAAAYYY!

(Intet svar. En SOLDAT kommer ud. Hans hår er vildt, øjnene udspilede. Han er mager og hans uniform er rodet. Han er fuldstændigt ude af kontakt med omverdenen. Et par øjeblikkes stilhed. SOLDATEN ser ud i luften. Pigerne går et par forskrækkede skridt tilbage. De ser på ham. De er skræmte, men ikke rædselsslagne. SOLDATENS indtræden har sat dem i en eller anden form for chok).

SOLDAT *(Som om han afprøver sin stemme).* Uuu...

(Pause).

SOLDAT Huuu...

(Pause).

SOLDAT På madrasser. Og på væggene. Der er de. Og i loftet. De er i loftet.

(Pause).

SOLDAT I loftet hænger de. Der hænger de ned, det er rigtig nok.

(Pause).

SOLDAT Og så kroppen, ikke. Ligger der. Er død. Kroppen.

(Pause. EMMA vågner af sin choktilstand, hun betragter SOLDATEN).

SOLDAT Den døde. Den døde krop. Kroppen er helt død. Ganske...

(Pause).

SOLDAT Og den har kun én lyd, den krop. Og det er lyden af hjertet, kun hjertet. Men resten af kroppen er stille. En stille krop der ligger der.

SOLDAT Men ikke hjertet. Kroppen, men ikke hjertet.

(Pause. EMMA begynder at gå meget langsomt over mod SOLDATEN, mens hun ser på ham. ULRİKKE reagerer ikke på det, er fortsat lammet i chok).

SOLDAT Men kroppen. Men kroppen den er død og...

(Pause).

SOLDAT Så fuld af blod. Så fuld af blod, den krop.

(Længere pause).

SOLDAT Den er helt åben, forstår du. Som en frugt. Ribbenene er skrællet åbent som et fad. Sprængt, brystet sprængt åben. Og så ligger det derne-de. I midten af alt det åbne. Hjertet. Det ligger dernede i kroppen og slår. Det slår hårdt og bliver ved. Det er alt, hvad det vil. Bare slå. Og den krop er så fuld af blod. Og det hjerte, ja bare det hjerte, ikke, i den døde krop der. Det levende hjerte i den døde krop. Mærkeligt ikke? Mærkeligt som det bare må slå.

(EMMA er helt henne ved SOLDATEN nu. Hun tager forsigtigt hånden op mod hans kind. På SOLDATENS sidste ord "slå" ser han for første gang direkte på hende. Hendes hånd stopper før den møder hans kind. Hun stivner. De har øjenkontakt et kort øjeblik. Så vender SOLDATEN om for at gå tilbage ind i rummet).

SOLDAT Mærkeligt...

(ULRIKKE har stort set ikke rørt sig, hun ser mod døren, hvor SOLDATEN er forsvundet ind, stadig i chok. EMMA ser på sin hånd, som er frosset i luften på vej mod SOLDATENS kind. Hun stirrer på den i stilhed. Den bliver hængende i samme position i luften, også da der kommer pludselige pippelyde fra rummet og KAY kommer ud med hånden lukket om en fugleunge. Han smiler til dem. EMMAS hånd hænger i luften).

Udsigt uden udgange

Zara Lea Palmquist

SAMID (cirka 50)

LOUISE (cirka 25)

KVINDE

(En lejlighed. Køkken og stue er i samme rum. Der er to stole, et bord, en sofa, et skab, et vindue, en vask og et køleskab. På bordet står en flaske whisky og et glas. Lejligheden er mørk. Der bliver skramlet ved døren. En person prøver at åbne, men har svært ved at få døren op, det lykkes efter noget tid. Louise træder ind, hun forsøger at se i mørket. På sofaen ligger Samid og ser ud i luften. Han er kun iført underbukser. Louise leder efter en stikkontakt, finder køleskabet, åbner det for at få lys i rummet. Lugten fra køleskabet er rædselsfuld, hun skærer ansigt og lukker køleskabet igen).

LOUISE Føj!

(Louise ser vinduet, der kastes en sprække af lys ind i rummet. Hun trækker gardinet fra, der kommer lys ind i lejligheden. Samid reagerer endelig på hendes tilstedeværelse og det faktum at hun har trukket gardinet fra).

SAMID Hallo.

LOUISE Hallo?

(Samid rejser sig fra sofaen, de er begge stille. Louise sætter sig på en stol, med ryggen til ham. Samids tøj er på stolen)

LOUISE Undskyld, jeg vidste ikke/

SAMID Hvis du vil rejse dig? kunne jeg få mit tøj.

(Louise rejser sig).

LOUISE Her er meget mørkt.

SAMID Lampen i hjørnet virker.

(Louise tænder lampen, mens Samid tager tøj på).

LOUISE Det er en fin lejlighed.

SAMID Du er nok vant til andet.

LOUISE Jeg har set værre.

(Samid finder et ekstra glas, hælder whisky op, antyder om Louise vil have. Hun nikker).

SAMID Er det for tidligt?

LOUISE Overhovedet ikke.

(pause).

SAMID Og Helena?

LOUISE Hun har det godt, rigtig godt.

SAMID Arbejder?

LOUISE Det går jeg ud fra, hun sagde hun ville blive i Danmark hele sommeren.

SAMID Så hun kommer altså ikke her?

LOUISE Det var aldrig planen.

(De drikker i stilhed).

LOUISE Jeg troede faktisk heller ikke du ville være her.

(Samid skåler med sig selv).

SAMID For Selma.

LOUISE Hvem er Selma?

SAMID Min mor.

LOUISE Bor din mor også her i byen?

SAMID Hun boede her.

LOUISE Hvor bor hun nu?

SAMID Hun er lige død.

LOUISE Åh.

Beat

LOUISE Har du slivovitz?

SAMID Slivovitz!

LOUISE Jeg er blevet meget populær de steder jeg er kommet, når jeg har spurgt efter slivovitz.

(Samid tager en cigaret, han slikker på den og tager den i munden. Han smider pakken på bordet, Louise antyder om hun må tage en, Samid nikker, hun kikker på pakken).

LOUISE Drina...ligesom floden?

SAMID Hmm.

LOUISE Det er en flot pakke.

Beat

LOUISE Det er dumt, der står det samme på pakken tre gange, hva?

SAMID Landene er blevet til forskellige sprog.

LOUISE Derfor, selvfølgelig. Sjovt, jeg troede det var en fejl.

Beat

SAMID Hvor har du drukket slivovitz?

LOUISE Mange steder, mest Sarajevo.

(Louise finder sit kamera frem og tager et foto af cigaretpakken, Samid bliver irriteret).

SAMID Og det er god ferie?

LOUISE Jeg er ikke på ferie...Jeg er fotojournalist.

SAMID For avis?

LOUISE Ikke lige nu, men jeg regner med snart at få job.

Beat

SAMID Du vil tage billeder?

LOUISE Hvis jeg kommer hjem med en fed fotoserie, får jeg måske et arbejde.

SAMID Så hvad vil du her?

LOUISE Bare se.

SAMID Se hvad?

LOUISE Se byen, der er sket mange ting i den her by...jeg har læst lidt om den.

Beat

Jeg har hørt de brændte kirker og huse af...som nu står tomme tilbage, og er tilgroede med græs og træer...Det kunne blive nogle flotte billeder.

(pause).

LOUISE Jeg håber det er okay, at jeg er her.

SAMID Det er okay.

LOUISE Jeg må indrømme, jeg havde nok misforstået lidt. Jeg troede ikke, at du også ville være her.

SAMID Hvor troede du så jeg ville være?

LOUISE Selvfølgelig. Jeg har misforstået, jeg troede, jeg skulle leje lejligheden af dig.

SAMID Du skal ikke holde dig tilbage fra at tage et andet sted hen.

LOUISE Jeg vil rigtig gerne bo her...det er...det var fordi jeg troede, at Helena havde skrevet til dig, om jeg kunne leje lejligheden af dig.

SAMID Jo...jo Helena skrev en mail for noget tid siden. Jeg har forsøgt at få fat i min bror. Han har hus ved kysten, den er tom i sommeren/

LOUISE Jeg vil meget gerne bo her, i den her by. Hvis det kan lade sig gøre.

SAMID Kysten er flot.

LOUISE Ja...det er bare svært at få lov til at bo i en lille by, hvis man ikke kender nogen.

SAMID Folk de siger grimme ting i den her by. Du skal være glad for, du ikke forstår sproget.

LOUISE Som hvad siger de?

SAMID Hvis jeg var dig, jeg ville være glad for jeg ikke forstod.

(pause).

LOUISE Jeg skulle hilse fra Helena. Hun glæder sig til at se dig...hun spørger også hvornår du kommer tilbage.

(Samid hælder op til sig selv og drikker).

SAMID Jeg kan lave en seng til dig/

LOUISE Skal vi ikke gå ud? Jeg gir frokost. Vi kan spise de der cevapi med smør, spiser I det ikke med smør og rå løg?

SAMID Den by, den er for varm om dagen. Læg nøglen tilbage under måtten, så du kan gøre som du vil.

LOUISE Måske du vil gå med? Som du siger, jeg forstår ikke sproget.

SAMID En til?

(3 dage senere).

LOUISE Jeg skulle ikke have drukket så meget whisky. Varmen dunker tømmermændene fast i hovedet.

Julie Buch-Hansen
Bue Wandahl

SAMID Du kunne klare din slivovitz bedre?

LOUISE Det er ikke lige så stærkt, er det?

SAMID Jeg vil lægge mig.

LOUISE Hvor er mit kamera?

(Louise leder efter sit kamera, finder det).

LOUISE Vil du se mine billeder?

SAMID Måske jeg vil senere.

LOUISE Dem jeg tog på vej herhen er virkelig flotte.

(Louise retter kameraet mod Samid, han tager sin hånd op foran ansigtet, men er smigret over opmærksomheden).

SAMID Du skal ikke tage billede af mig.

LOUISE Hvorfor ikke?

SAMID Der er ikke noget at tage billede af.

LOUISE Du har flotte træk, meget markante, altså som en god ting/

SAMID Jeg er gammel.

(Louise sænker kameraet, går hen til vinduet).

LOUISE Har du lyst til at gå med mig ud? Der er virkelig nogle interessante ansigter i den her by.

SAMID Folk i den by er gamle.

LOUISE Præcis, det er det jeg ikke kan få derhjemme. Ansigter som ikke ved de bliver fotograferet.

SAMID Hvad med det her?

(Samid skærer ansigt, hvilket får Louise til at grine. Hans grimasse bliver en anelse for skæv, men Louise griner).

(3 dage senere)

(Det er meget varmt, Louise har uro i kroppen af den summende tunge luft).

LOUISE Var I mange?

SAMID Det ved jeg ikke, jeg var ikke en af dem.

LOUISE Men din bror var?

SAMID Min brors ven.

LOUISE Hvor skød de fra?

SAMID Det ved jeg ikke...højhuse.

LOUISE Var han fra Sarajevo?

SAMID Grbavica.

LOUISE Hvor er det?

SAMID Det var der serbiske styrker var.

LOUISE Jeg forstår ikke.

SAMID Der var mange serbere i det område.

LOUISE Altså serbisk militær?

SAMID Jeg var der ikke selv.

LOUISE Hvor var du?

SAMID På et skib.

LOUISE Var det Flotel Europa? Det hørte jeg om, det lå i København længe, jeg så det, men jeg var ikke så gammel...hvem flygtede du med?

SAMID Alene.

LOUISE Hvad sagde din familie?

SAMID Du spørger meget om den familie.

LOUISE Snakker du med din brors ven?

(Samid går hen til skabet og finder et fotografi af sig selv frem).

SAMID Du kan se.

(Louise går hen til ham).

LOUISE Det er dig!

SAMID Ligner det mig?

LOUISE Du er flot.

SAMID Hvem ved...måske det er min bror.

LOUISE Det ligner dig.

SAMID Han er ældre end mig.

Julie Buch-Hansen
Bue Wandahl

LOUISE Din bror?

SAMID Det, jeg vil glemme.

LOUISE Hvorfor vil du glemme?

SAMID Hvis jeg siger hvor gammel han er, så ved du hvor gammel jeg er.

LOUISE Hvor er din bror nu?

SAMID I en anden by.

LOUISE En by i nærheden?

SAMID Nej.

LOUISE Snakker I tit sammen?

SAMID Hvem snakker ikke med sin bror.

beat

LOUISE Men...din brors ven. Det var fordi han så en pige forbløde på gaden?

SAMID Hmm.

LOUISE Så han meldte sig ind i en bosnisk milits?

SAMID Ja.

LOUISE Og skød serbiske snigskytter....det er virkelig interessant, det har jeg ikke hørt om før.

beat

LOUISE Din brors ven, er det en jeg kunne komme til at møde?...Han ville være rigtig god i en portrætserie.

(Samid svarer ikke. Han hælder whisky op til sig selv og Louise).

LOUISE Hvor mange serbere bor i den her by nu?

SAMID Der bor nogle, også i den her opgang.

LOUISE Hvordan er forholdet/

SAMID Ha! Jeg så engang en film med en mand, som ville vaske sine fødder. Fødderne brændte, glohede. Så han vasker dem, for at køle dem ned. Men der er intet vand i vandhanen. Han prøver i brusekabinen, men der er intet vand i bruseren. Til sidst stikker han foden i toilettet og skyller og skyller. Han skyller og skyller og han stikker foden længere og længere ned i toilettet, indtil den sidder fast. Så står han der med foden fast i kummen.

Han brækker sig af grin. Han griner så meget. Han får kramper i maven, fordi han kan se hvor latterlig han ser ud. Han griner så højt, at det kan høres helt ind til naboen. Så naboen banker på for at finde ud af, hvad der dog sker derinde. Manden bliver så forskrækket, da han hører banken på døren. Han vil ikke have, at nogen skal se ham med foden i lortekummen. Han vender sig med et sæt og mister balancen og knalder hovedet lige ned i badekarrets kant.

(3 dage senere)

(Varmen fugter væggene. Louise og Samid er halvfulde).

LOUISE Det er for varmt.

SAMID Jeg sagde den by er varm.

(Louise sidder en stund ubevægelig på stolen. Samid er træt).

LOUISE Jeg har lyst til at sove hele tiden, her er så varmt. Vil du med ud?

SAMID Jeg vil sove.

LOUISE Du sover aldrig.

(pause).

LOUISE Du ser varm ud, er her ikke varmt?

(Louise går hen til vandhanen, tænder den, ser længe på strålen. Hun stikker hånden ind under strålen).

LOUISE Bliver det aldrig koldt!

SAMID Du hidser dig op, det bliver værre.

LOUISE Jeg sveder.

SAMID Gå i bad.

(Louise går hen til vinduet, kikker ud, hiver i sit tøj).

LOUISE Jeg burde gå ud.

SAMID Du burde gå i bad.

LOUISE Er der ikke et sted du går ud i byen?

(Samid hælder et glas whisky op til sig selv).

LOUISE Mit tøj er for tykt, se hvor vådt det er.

(Louise kikker igen ud af vinduet).

LOUISE Hvad laver de derude?...der er en kvinde, hun kikker herop.

(Samid vender sig væk fra vinduet).

LOUISE De stiller borde op. Snakker de ikke meget højt?

SAMID De sælger tobak i poser.

LOUISE Nej...nej det er ikke det de stiller op. Hvad taler de om, kan du høre det?

(Louise åbner vinduet).

SAMID Så er det mad. Madboder!

LOUISE Er du ikke sulten?

SAMID Luk det vindue.

LOUISE Sagde du ikke her lugtede?

(Louise får solen i øjnene og lukker vinduet).

SAMID Det sagde jeg ikke, nej.

LOUISE Jeg synes vi skal gå ud, vi kan besøge din bror.

SAMID Jeg vil ikke besøge min bror.

LOUISE Sagde du ikke at kysten er flot.

SAMID Min bror er ikke ved kysten.

LOUISE Hvor er han så?

SAMID Jeg har snart ikke flere cigaretter.

(3 dage senere).

LOUISE Sig det.

SAMID Jeg er sulten, dig?

LOUISE Et sted i fyrrerne.

(Samid finder mørkerødt kød frem fra køleskabet. Han sorterer hvide plamager fra kødet. Han lægger det røde kød i klumper på bordet).

SAMID Jeg er så sulten, hvad med dig?

LOUISE Det er klart du ser gammel ud, du sover aldrig.

Beat

LOUISE Hvornår dør du?

SAMID Det kommer ikke dig ved.

(Louise stiller sig hen til vinduet. Samid kaster en kødklump på ruden).

LOUISE Ruden bliver fedtet.

(Louise tørrer ruden af, hun får øje på folk på gaden).

LOUISE Nu kikker folk herop!

SAMID Lad det være.

LOUISE Kom, kom og se. Hvorfor kikker de sådan?

SAMID Hvis du går væk fra vinduet, er der ingenting.

(Louise går væk fra vinduet og går hen til Samid).

SAMID Tag et stykke.

LOUISE Det er ulækkert.

SAMID Jeg troede det var det du kom efter.

LOUISE Jeg er ikke sulten.

(Louise krøller en cigaretpakke).

SAMID Der er flere i skabet.

(Louise går hen til skabet og roder efter cigaretter, hun finder et brændt plastikdyr og går hen til Samid, mens hun griner).

LOUISE Hvad er det? Hvor er den grim, det er det grimme. Hvorfor har du den liggende?

(Samid forsøger at grine med. Louise læner sig op af bordets kant. Bordet vælter, glas og whiskyflaske går i stykker).

LOUISE Undskyld, jeg samler det op. Hvor er gulvmoppen?

(En kvinde kommer ind i rummet. Hun er stille og stirrer på Samid, som bliver forlegen. Han forsøger at samle glasskårene op, men han falder i skårene. Samid mumler for sig selv, mens han tager glasskår op og bærer dem over i vasken. Han samler flere op og bærer dem over i vasken. Louise er forskrækket, hun ser forbløffet på Samid. Så tager hun sin taske og går ud ad døren. Samid vil samle flere glasskår op, men falder igen. Kvinden går ud ad døren igen, men lader døren stå åben).

Kim Veisgaard
Nanna Bøttcher
Alvin Olid Bursøe

Denne verdens guder

Alexandra Moltke Johansen

OBERON – Gud og alfekonge
TITANIA – Gudinde og alfedronning
PUK – Grønlandsk tjener
KAMAL/JERRY – Adopteret dreng

Guderne taler på femfodsjamber. PUK forstår KAMAL/JERRY inden han lærer jamberne.

SCENE 1

I paladset. PUK i nærheden af en flaske vin. Han lister over til den. OBERON kommer ind.

OBERON Av, vente, vente, hold nu ud, klem til!

Trods smerten fra de blå-lilla-e nosser.

Der findes ikke kort i dette spil
og guder – lissom mig – bliver til tosser.

Au-pairen var så ganske ung og våd,
desværre er min kone hård at narre.

Hun fandt os, så mig stå dér i min udåd,
smed pigen ud i sneen på den bare!

Hvornår kan jeg dog rage på det bryst,
Titania hun gemmer under blusen?

Mit tankskib vil entrere hendes kyst,
det lokkes af en sødlig, klistret susen.

TITANIA kommer sjaskende ind med et reb om halsen.

TITANIA Ved du hvordan man binder dette tov?

OBERON Gudinde, sæt dig ned og hvil hos mig.

TITANIA Giv mig en kniv, jeg har et stærkt behov.

OBERON Hvad laver du, jeg hjælper, mus/

TITANIA Så peg!

OBERON peger på skuffe.

TITANIA (afprøver knive) Se ik' på mig, jeg prøver bar' at glemme.

OBERON Det lyder fint, så længe du da husker.

At tilgivelsen, dén er værd at tæmme.

TITANIA Hvem siger dét, en japser, som du dusker?

OBERON Der er kun dig, min skønne pussycat!

TITANIA Her, tag det brev og læs det om en time.

OBERON Endnu et digt, vidunderligt, min skat!

Nu læser jeg, imens så kan du mime.

"Du knaldede en luder på en mandag

og ydmygede mig med stor ståhej.

Jeg følte mig som tutsi i Rwanda

og glemmer aldrig denne svinestreg.

Nu flyder blodet fra min arm og mave,

mit hvide bryst forstener i min seng.

Jeg vandre vil i evighedens have,

på dødens og uelskl'ighedens eng."

Titania, au-pairen blev til is,

og kroppen blev fortæret af en ræv.

Jeg undskylder igen, tilgiv mig, please!

Åh, lad mig mærke røven, vær lidt gæv.

TITANIA Ha' det godt!

TITANIA går.

PUK Oberon, min gud og min forsørger. Tror De ikke lidt af den gode vin kunne trøste dronningen?

OBERON Hvad fanden bilder skæv-øje sig ind?

At afbryde en gud på denne måde.

Af spæk og sne og skidt består dit sind,

at rime er for dig en kæmpe gåde.

PUK Måske ku' duften fra en mørk og kraftig flaske fortrylle hende? Så hun et øjeblik kunne synke hen i en rus og fortrænge denne verdens ulidelige ensomhed.

OBERON Nu svarer du mig ærligt eskimo:

Du spiser stadigt pænt din antabus?

PUK Jeg sværger på de grønnelandske guder!

OBERON løfter hånden for at slå.

PUK Som ikke eksisterer, by the way. Jeg sværger på min mor.

Den kærlighed hun gav mig inden I kom og tog mig.

OBERON Gentag dig selv, ja kom nu, vær-se-go'!

I hjernen min, der løser sig en rebus!

PUK Jeg sværger på min fulde, uduelige mor. Den kærlighed hun gav mig, når hun orkede at rejse sig fra jorden, hvor hun lå, som en stor og tandløs sæll! Inden I bragte mig til dette lysende palads, hvor lykken venter bag hvert et hjørne!

OBERON Din mors kærlighed?

PUK 'Lille pukkinok, du er din mamas bløde sælskind. Lille pukkinok, du lyser dagen op med lykke.'

OBERON Et barn, ein kind, a child, un niño pobre.
Titania vil gennemlyses af
en kærlighed, der må sig påberåbe.
Der sparker blodet rundt, halleluja.

PUK Nu tror jeg Herren tabte mig?

OBERON Hvis nu jeg kunne skænke hend' en søn
med store, dumme, længselsfulde øjne.
Puk, find en dig i småt format, men køn
og uden lugt, vi må niveauet højne.

PUK Hvad skal jeg sige til forældrene?

OBERON Fortæl dem jeg har udvalgt deres søn.
Han penetrere vil vor gyldne porte.
Han bli'r en gud og hører deres bøn,
så deres fattigdom vil blive borte.

PUK Og hvis de nu – imod enhver fornuft - afviser mit gavmilde tilbud?

OBERON Så angriber du, suger som en tæge!
Fortæl forældrene at de skal dø
af blodkræft og find derpå så en læge,
betal ham godt i guld, tru ham med klø.

PUK De gennemskuer mig, Herre?

OBERON Din hud er sortsmudset, din krop er lav,
de stoler på dig som en anden bror.
Vi giver dig en turban og en stav.

PUK De stener mig, jeg risikerer at miste livet!

OBERON Og derfor, kære Puk, så hør mit ord:
Jeg vil belønne turen med en flaske.

PUK Jeg bøjer mig for Herrens kloge ordrer. Jeg tryller straks mig selv væk og vender ved hjælp af min magi tilbage om ikke mere end ét minut. *(forsvinder)*

OBERON Åh, honningblomst, min lille, drilske abe?
Kom ud og se, jeg har gave til dig!

TITANIA *(kommer ind med kniven i hånden)*
Hvordan kan jeg i døden mig fortabe?
For jeg vil dø, min arm den ligner kamsteg!

PUK dukker op med turban på. Med sig har han KAMAL.

PUK Her er vi så. To brune brødre i himmerig.

TITANIA Nej, hold da op! En lille brun spilop!

OBERON En meget fattig, ganske lille dreng.
Jeg tænkte at han kunne bli' herop',
han kender kun til sult og minus peng'.
Se, omsorgen, der flyder fra din favn!
Dit moder-gen, der varmer barnets hånd.
Hvor er det stærkt, nu vokser der et savn,
kom læg dig ned, vi løsner brystets bånd.

TITANIA Hvor kommer drengen fra, hvem bragte ham?

OBERON Han kommer langvejsfra, det gjorde Puk!
De deler samme slægt, der' ing' islam.

PUK Nej. Eller. Jo. Vi er fætre.

TITANIA *(til PUK)* Hvad mere? Kom? Du siger ik' et kuk?
Og hvad er dét du bærer på din knold?

PUK Min knold?

TITANIA På dit hoved?

PUK *(tager turbanen af)* Det er bare en hat. Jeg fik den af faren.

TITANIA Din onkel?

PUK Nej, Kamals far. Eller ja. Det er min onkel. Min stakkels, fattige onkel.

TITANIA Jeg tænker på at få en filippiner.
Én uden traditioner for incest.
En tørlagt yndig mand i moccasiner,
Og droppe dig, en tørstig snyltegæst.

PUK (*trækker TITANIA væk*) Det er forfærdeligt! Jeg havde ikke noget valg. Hans mor så ung og smuk/

OBERON - som man ku tænke,
men lungerne et blafrende gardin.

PUK Hans far så modig, han var ganske tapper/

OBERON - med grønlig tyfus, dødens grimme grin.

PUK Hans bror/

OBERON - med knogler tynd' som pasta-skrur.

PUK En søster/

OBERON - uden øjne som en varp.
Men værst af alt en skævojjet figur:
svært spastisk lammet, ånde meget skarp.
Forvist af herren for forræderi
og derfor også ganske tortureret.
Hans pisked' ryg et stort charcuteri.

PUK Og Kamal i kulminen han pukled'!

OBERON I mørket måtte ilten føre vej.

PUK For han var netop lige blevet fyret.

OBERON De manglende organer gjord' ham bleg.

PUK Og kunderne de ville ha den yngste.

OBERON Han skulle skaffe lim til husbehov.

PUK Så han ku' danse, skabe velbehag.

OBERON Og lokke tyskere til bungalow.

TITANIA I går er slut, nu er det jo i dag!
Kom hen og sid hos mig, så får du sukker.

KAMAL sætter sig forsigtigt og slikker på sukkerknalden.

TITANIA Hvor er han yndig: munden, håret, næsen.

KAMAL Vel følge maj tilba?

TITANIA Han taler! Munden åbner sig og lukker.

OBERON Han er så sandelig et herligt væsen.

TITANIA Og Jerry lær' at tale før han aner.

PUK Han hedder Kamal, min ærede dronning.

TITANIA Kamal? Kanel, kanal, kamel, kommode!
At afbryde er én af dine vaner!

OBERON Ja, 'Jerry' er perfekt til vores pode.

TITANIA Og dét efter min kloge, tykke morfar
med hædersnavnet Johnny Jeremy.

OBERON Du skønne tøs, nu er vor lykke mærkbar.

JERRY Jag jem?

TITANIA Hva' si'r han, Puk, kan han sin moder li'?

PUK Han har aldrig set så stort et hus. Han er meget taknemmelig.

TITANIA På trods af hjemmets endeløse rum,
skal lille-Jerry sove hos sin mor.

OBERON Skal barnet ha' min plads? Vær' ikke grum!

TITANIA Du ta'r vor sofa, den er rig'ligt stor.

TITANIA og JERRY går ud, hånd i hånd.

OBERON Feje, ynkkelige slædehund. Du frygter en tæve. Har du ingen med-
lidenhed? Har du ingen medfølelse? Du kender ikke til smerte. En tjener skal
kende til sin herres smerte.

PUK Lad mig hjælpe Dem. Forkæle Dem! Jeg kan fortælle Dem om mit
lokalsamfund? Hvordan vi alle sammen sov sammen. Hvordan vi rørte ved
hinanden. Lillesøstre. Fædre. Vi gennemkneppede hinanden, vi skreg til
himlen, mens safterne flød. Min fars store/stive.

OBERON Din svampede, ildelugtende mund bliver aldrig Titantias fisse. Du
er kommet med et lortebarn, nu får du det til at forsvinde.

PUK Vi venter et par dage. Hun smider mig ud i sneen.

OBERON Jeg er Oberon! Jeg er din konge, jeg er din gud!

*OBERON løfter op i PUKS bluse og snitter ham henover maven. PUK skri-
ger. JERRY kommer løbende ind. Han ser kniven, gemmer sig bag sofaen.
OBERON gemmer kniven på ryggen. TITANIA kommer løbende ind.*

TITANIA Har I set Jerry? Vi leger gemmeleg! Jerry? (*løber ud*)

JERRY løber over og rusker i døren.

OBERON Nu vil Jerry ud og lege i sneen.

OBERON gir tegn til at PUK skal låse døren op.

PUK Hvad siger vi til Titania?

OBERON Han smadrede en rude og stak af.

PUK Hun efterlyser ham. Gennemroder skoven. Hun finder ham og så peger Jerry på mig.

TITANIA (*udefra*) Jerry? Jerry?

OBERON Luk ham ud, så han kan bygge snemænd. Og lave sneengle. Grave sig langt ned i alt det hvide, bløde og falde i søvn.

PUK Vi kan ikke erstatte tabet af ham! Hun vil tude i årevis. Men ikke hvis hun selv tager en sund og moden beslutning.

TITANIA (*udefra*) Jerry?

OBERON Hvad fabler du om, fordrukne nar.

PUK Vi får hende til at hade lille Jerry. Og så bliver hun så ensom og tom igen. Så kan De trøste hende. Så kan De fylde hendes krop med glæde. Stoppe hendes tårer med Deres præcise, omsorgsfulde stød.

OBERON Titania!

TITANIA (*kommer ind*) Der er du jo, min lille chokolad'.

Nu har vi leget nok, nu skal vi kramme.

Åh, søde hummerhale, kom da her?

Vær ikke bange, du er jo en gud.

Og guder hersker over her og dér.

Vor hverdag, den er fyldt med overskud.

Selv ild kan ikke brænde vores hænder

og sne er ikke koldt for vores knæ.

Som myrer alle mennesker os tjener.

Nej, ingen krig kan ramme vort palæ.

JERRY Mor. Jerrys mor.

JERRY læner sig ind til TITANIA.

PUK Det var dog forfærdeligt!

OBERON Hvad si'r han, Puk?

PUK Han siger han er tørstig efter blod. Menneskeblod!

OBERON Men'skeblod? Af angst bli'r ben'ne lamme!

TITANIA Men drengen er jo opvokset blandt dyr.

I junglen har han sovet i et træ.

Og frygtet tig'ren, uh, den slemme fyr.

Og krybskytter. Men nu er han i læ.

Bag TITANIAS ryg løfter PUK op i blusen. Han peger på TITANIA, JERRY skriger.

PUK Nej, lille dreng! Lad mig spille for dig!

PUK synger strubesang og slår på en tromme.

TITANIA Se, Jerry! Moars numse danser nu.

JERRY stritter imod.

PUK Måske skal far også danse!

TITANIA danser over mod OBERON. PUK danser over til JERRY, niver ham hårdt, så han skriger og græder.

TITANIA Åh, lille mus, vil du ha' marabou?

PUK Det er som om han gør det med vilje?

OBERON Ja. Han gør det med vilje.

TITANIA Nu danser vi, og græder ikke mere.

OBERON Lyt til din mor.

TITANIA Kom, Jerry, vis din far du kan præstere.

JERRY græder bare.

TITANIA Nej, hold nu op, kom nu, vær sød at prøv'?

JERRY fortsætter, PUK begynder at grine.

TITANIA Hvad er det?

PUK Undskyld, ærede dronning.

TITANIA Hvad er det, Puk?

PUK I ser bare så åndssvage ud. Den måde De danser på. Og hans klynken-de jamren. De aner jo ikke hvad De skal stille op!

PUK griner, OBERON griner med. JERRY græder.

TITANIA Hold så op med at græde, hold så op.

TITANIA går over og slår JERRY. Alle bliver stille. TITANIA begynder at græde.

OBERON Jamen, lille skat!

TITANIA Nu ramlede det hele.

OBERON Måske skal I gå ind og putte lidt?

TITANIA Nej, jeg vil hel're putte sam' med dig.

OBERON Skal jeg ta' tøjet af dig, gør' det hedt?

TITANIA Du ælte skal mit bryst, som bolledej.
Og du skal kysse dér hvor Jerry sad.

OBERON Jeg slikker dig, får solen til at skinne!

TITANIA Spred ben'ne på mig, få mig til at sved'!

OBERON Jeg pisker dig og slår dig, min slavinde!

TITANIA Forstod du godt mit digt og det med engen?
Om al min sorg og ulyksa'lighed?

OBERON Du kommer til at glemme det i sengen.

TITANIA Åh, tag mig! Jeg har ik' tålmodighed!

JERRY Mor?

TITANIA Gå væk.

JERRY Jeg. Jeg vil nu gerne op til dig og sid'
Jeg lover at forsøg' at være nem.

TITANIA Hvorfor taler du sådan?
Hvorfor, du lille barn, er du så ond?
Jeg troed' at du var en gudedreng?
Nu syns' jeg du skal ta' at holde mund.

OBERON Nu lægger Puk den slemme dreng i seng.

PUK Ja. Jeg lægger ham ind i seng nu.

TITANIA Nej, han skal ik' i seng, det gør ej gavn!

JERRY Mor, lad mig vær' hos dig, jeg bliver bange!
Jeg danser med dig, Jerry er mit navn.

OBERON Nu kalder han dig mor, han er en slange.

TITANIA Smid ham ud! Nu!
Den lille dreng fortjener kun den straf.
For kærlighed er ik' til en som ham.

PUK Det er meget koldt ude i aften. Måske er det bedst De sover på det?

TITANIA I kulden han som hunden gør – vaf vaf!
Selv ikke jeg formår at gør' ham tam.

PUK Han kan være inde hos mig i nat.

TITANIA Puk, ta' en flaske fra det store skab,
og giv os fred, jeg orker ikke mere.

PUK står stille. Så tager han JERRY i hånden og går ud. TITANIA og OBERON forenes. PUK ind. Han går hen og tømmer flasken.

SCENE 2

JERRY i sneen. Han danser.

JERRY Nej, se nu dér, der står en ægte gud.
Han hedder Jerry, hør hvordan han taler.
Og se! Han danser og ser nuttet ud,
højt hævet over alle andres kvaler.
En gud kan ikke fryse eller tørste,
han mærker slet ik' men'skenes behov.
Nej, han er lyk'lig for han er den største.
Han har det bare hele tiden sjov.

Bue Wandahl
Kim Veisgaard
Nanna Bøttcher

Aarhus Teaters fonde, sponsorer og samarbejdspartnere

FONDE

Købmand Herman Sallings Fond
Nykredits Fond
Bikubenfonden
A.P. Møller og Hustru Chastine Mc-Kinney
Møllers Fond til almene Formaal

FORESTILLINGSSPONSOR

CAC Fonden
Vilhelm Kiers Fond

MEDIEPARTNER

Jyllands-Posten

LEVERANDØRSPONSOR

Kvadrat

EVENTPARTNERE

Søren Jensen, Rådgivende Ingeniørfirma
Stibo
Martin Professional
Pedersen & Nielsen

**Kulturministeriet støtter
Aarhus Teater**

*Læs mere på
[aarhusteater.dk/
saerligt-for/sponsorer](http://aarhusteater.dk/saerligt-for/sponsorer)*

SAMARBEJDSPARTNERE

Advokatfirmaet Energi & Miljø
AFA JCDecaux
AKAPRINT
AURA
Bravida Danmark
C.F. Møller
Danmon Systems Group
Dansk Administrationscenter
Danske Bank
Delacour
El:Con
Enemærke og Petersen
Epinion
EY
Harboe Skilte
Heyday
Holst, Advokater
Hustømmerne
JKS
Jyske Bank
Jørn Moesgård
Lindpro
Malerfirma Dalsgaard & Co.
Mangaard Travel Group
MEYCO
Nordea
Nykredit
PWC
Schouw & Co.
Spar Nord Bank
Stark
Aarhus Havn

Aftryk

Dramatikere*

AMALIE OLESEN

Vejledere

Jokum Rohde

Kristian T. Erhardsen

ZARA LEA PALMQUIST

Vejledere

Mads Mazanti Jensen

Kristian T. Erhardsen

JEANETTE MUNZERT

Vejledere

Janicke Branth

Janek Szatkowski

MAGNUS IUEL BERG

Vejledere

Mia Lipschitz

Janicke Branth

MORTEN DAHL

LÜTZHØFT

Vejleder

Janicke Branth

ALEXANDRA MOLTKE

JOHANSEN

Vejledere

Mia Lipschitz

Janicke Branth

Instruktion

JACOB SCHJØDT

Scenografi

KARIN GILLE

Tekniske ansvarlige

KIM GLUD

ISE KJEMS

Medvirkende

NANNA BØTTCHER

JULIE BUCH-HANSEN

KIM VEISGAARD

BUE WANDAHL

ALVIN OLID BURSØE**

Teaterdirektør

Trine Holm Thomsen

Direktør

Henning Kærsgaard

Producent

Ebba Bertelsen

Produktionsleder

Kent Stensgaard

Dramaturg

Mette Marie Bitsch

D'Souza

Vocal Coach

Louise Thrane

Forestillingsleder-elev

Louise Voigt***

Rekvisitør

Julia Svenningsen

Sminke/mask

Jenni Koch

Skræddersal

Bente Bilde

Marketing

Emilie Brøgger Jensen

PR

Morten Daugbjerg

Video

Mikkel Cantzler

Christensen

Tak til:

Mohamed Ali Osman

Uropremiere

Aarhus Teater

Studio

18. september 2015

Forestillingens varighed:

ca. 2 timer inkl. en pause

Programredaktion

Emilie Brøgger Jensen

Mette Marie Bitsch

D'Souza

Fotos fra

afsluttende prøver

Rumle Skafte

Programlayout

Jørn Moesgaard as

Tryk

Akaprint

Centerleder af

DDSKS AARHUS og

uddannelsesansvarlig for

Dramatikeruddannelsen

SANDRA THERESA
BUCH

* (elever ved Den Danske Scenekunstscole Aarhus, Dramatikeruddannelsen)

** (3. års-elev ved Den Danske Scenekunstscole Aarhus, Skuespilleruddannelsen)

*** (elev ved Den Danske Scenekunstscole København, Forestillingsledelse og rekvisit)

Oplev Ny dramatik på Studio sæson 15/16

Aarhus Teater vil være med til at udvikle den nye dramatik og dermed fremtidens teater. Vi satser massivt på ny dansk dramatik og vil samtidig vise noget af det bedste for vores publikum. Derfor har vi dedikeret en af vores scener til uropførelser og Danmarkspremierer. På Studio scenen præsenterer vi fire nye værker hver sæson, hvor dramatikeren er i centrum.

De 4 stykker som præsenteres på Studio scenen i 15/16 er:

AFTRYK

– Af Amalie Olesen, Zara Lea Palmquist, Jeanette Munzert, Magnus Iuel Berg, Morten Dahl Lützhøft og Alexandra Moltke Johansen
Dramatikeruddannelsens midtvejsprojekt

18. september – 10. oktober

LEV I FRED MED DERES NERVER

– Af Christina Wendelboe
Skuespilleruddannelses præsenterationsforestilling

7. – 28. november

TIL MINE BRØDRE

– Af Peter-Clement Woetmann
Aarhus Teaters nye husdramatiker

26. februar – 2. april

DET VI VED

– Af Mikkel Wallentin
Forfatter, dramatiker og hjerneforsker debuterer på Aarhus Teater

29. april – 28. maj

Læs mere om stykkerne og se videointerview med alle dramatikerne på aarhusteater.dk

